

Doktori Iskola Hallgatói véleményezés kérdőív

BME Építőművészeti Doktori Iskola 2020

Tisztelt Doktorandusz!

A képzés körülményeinek jobb megismerése előfeltétele jövőbeni döntéseinknek. A vélemények, javaslatok begyűjtésére összeállítottunk egy kérdőívet, melynek kitöltése önkéntes és anonim. A felmérésben a képzés aktív és passzív státuszban lévő doktoranduszai vehetnek részt. A kérdőív képzési és disszertációs szakaszokra vonatkozik, nem érintve a fokozatszerzési eljárással kapcsolatos kérdéseket. Célja a képzés gyenge/erős pontjainak feltárása, a visszajelzések alapján a működési körülmények javítása, a színvonal emelése.

Ha van olyan kérdés, amire nem szeretnél vagy nem tudsz válaszolni (mert pl. az a disszertációs szakaszra vonatkozik és még a képzési szakaszban vagy, esetleg egyszerűen nincs közölhető véleményed) annál egyszerűen ne jelöld meg egyik válaszlehetőséget sem. Kérjük aláhúzással jelöld a helyesnek gondolt választ, illetve a táblázati mezőkbe szöveges válaszokat is megfogalmazhatsz.

A beérkező válaszokat a DIT fogja értékelni, eredményeit pedig döntéseiben felhasználni. Kérjük élj a lehetőséggel, a kitöltéssel segíted munkánkat! Véleményed fontos számunkra!

01. ÁLTALÁNOS KÉRDÉSEK

01.01 Mi motivál a doktori képzésben?

Írás- és egyéb készségek fejlesztése, tanítás, kutatás

Hogy olyan elméleti dolgokkal foglalkozhassak, amelyekkel a kizárólag építészirodai szakmagyakorlás által nincs lehetőségem (időm). Ezen felül úgy gondolom, hogy magasabb szintre tudom emelni általa a munkámat és tudományos minőségű íráskészségem lesz.

Kutatási módszerek megismerése, mélyebb összefüggések feltárása a kutatással.

"Arról érdemes írni, amit vélhetően utólag el is fognak olvasni" Cságoly Ferinek tulajdonítom az idézetet, de csak közvetve hallottam. Nagyon hiánypótló munka folyik a DLA iskolában és a közösségen belüli interakciók egyedülállóak Magyarországon.

Főleg az oktatásban való részvétel, és az, hogy elmélyülhetek olyan területek kutatásában amik igazán érdekelnek.

A tudományos kutatásból adódó új ismeretek és információk közvetlen segítséget jelenthetnek a tervezés során.

Átfogó építészeti ismeretek bővítése, a napi szakmagyakorlattól eltérő, átgondoltabb perspektíva megismerése/gyakorlása.

Utána tanítani szeretnék fő állásban az egyetemen.

Leginkább a közös gondolkodás, de az oktatási gyakorlatok adok-kapok mivolta is egyre motiválóbb számomra.

A tudásom bővítése és ennek kamatoztatása az oktatási tevékenységben.

A fejlődés, tanulás lehetősége tapasztalt és nagy tudású oktatók, hallgatótársak mellett.

Szakmai ismeretek bővítése, szélesebb látókör megteremtése.

Saját fejlődésem, látóköröm szélesítése, oktatásban való aktív részvétel.

Fejlődés, tágabb perspektíva.

Fejlődési lehetőségnek tekintem, próbálom ezeket a lehetőségeket keresni benne.

A Doktori Iskolába való jelentkezésem elsődleges motivációja az oktatásban való részvétel volt, mely a képzés során is a legerősebben van jelen. Nagyon élvezem, hogy több szálon is kapcsolódhatok a graduális képzéshez, részt vehetek a tanszék életében. További motiváció egy aktív, fiatalokból álló alkotói és együtt gondolkodó közösség részének lenni.

Inspiráló programok, közösség, tanítás.

Szélesíthetem a látókörömet, valamint elmélyíthetem az elméleti tudásomat.

Elméleti kérdések, témák, amikkel a mindennapi munkában kevésbé vagy egyáltalán nincs alkalmam foglalkozni; az oktatás és a hallgatókkal való kapcsolat; szakmai és személyes fejlődés; a közösség; a jó beszélgetések.

Az oktatáshoz szükséges képességek fejlesztése.

A szakmai közegben való részvétel és a fejlődés lehetősége.

Közösség és közös munka (ez a távoktatással azért nem annyira motiváló, mint amúgy).

Egyetemi tanítás, írásgyakorlat, elméleti tudás.

Leginkább a kutatás része érdekel.

Egyéni fejlődés lehetősége, látásmód szélesítése és az, hogy ennek a szellemi közösségnek a tagja lehetek.

Az alap építész képzésen kívül tágabb ismeretanyag megszerzése.

Az oktatás, a mindennapi szakma gyakorlást kiegészítő tudományos tevékenység és mindenekelőtt a társaság, a szellemi közeg.

01.02 Mi motivál a doktori cím megszerzésében?

Az iskolában eltöltött idő.

Nagyon élvezem az oktatást, és örülök, hogy részt vehetek az egyetemi élet fejlesztésében.

közösség

Hogy továbbiakban is taníthassak az egyetemen.

a megszerzéshez vezető út, a képzés során elnyerhető plusz tapasztalat, generációm kiemelkedő építészeinek megismerése

Későbbi akadémiai pályafutás

oktatás

Az egyetemi oktatásban való aktív részvétel megalapozása.

A kutatás kifutásaként összegezni tudom eddig tapasztalataimat, ami érettebb gondolkodásra ad lehetőséget a jövőben. A cím ennek elismerése.

Motivál a folyamat (előző kérdés), illetve az, ami utána következik: az egyetemi oktatásban és kutatásban való részvétel, az irodai élet mellett a szakma egy másik oldalról való megközelítése.

Önmagam fejlesztése (jó szeretnék lenni a szakmában, úgy érzem ez fejleszt, szélesíti a látóköröm)

Maga a cím, DLA, kevésbé motivál. Talán a befektetett munka elismerése.

oktatás-nevelés

Az oktatói státusz lehetősége motivál.

Egyetemen való oktatásnak a lehetősége.

A lehetőség, hogy maradjak az egyetemen oktatni

Fontosabb számomra a képzés, mint a cím. De úgy érzem a cím szakmai rangot ad, amivel néha kell foglalkozni.

A doktori cím megszerzését az egyetemi oktatói lét első lépcsőfokának tekintem, melyet szeretnék elérni, hogy aztán később folytathassam a következő lépéssel.

A cím önmagában nem motivál. Az oktatásban való részvétel inkább, bár az online oktatás ezen sokat ront.

Szélesebb látókör és tudáshalmaz által a magyar építészetre gyakorolt hatásunk minőségi legyen. Oktatási-nevelési tevékenység: hallgatók, megrendelők, befektetők szemléletformálása;

Utána tanítani szeretnék fő állásban az egyetemen.

A képzésbe fektetett energia elismerése.

A cím önmagában nem motivál. Célom vele elsősorban, hogy hosszútávon is az egyetemen maradjak oktatóként.

a cím kevésbé érdekelt, inkább a képzésen megszerzett tudás fontos számomra

Tanítás lehetősége, továbblépés

Az oktatás feltétele hosszútávon. Már a harmadik iskola, amibe belekezdtem az egyetem után és itt tanultam a legtöbbet.

01.03 Céljaid eléréséhez miért éppen a BME Építőművészeti Doktori Iskolát választottad?

Az egyetemi tervezések tartalmas beszélgetései megmaradtak bennem.

Sok kapcsolatom és élményem köt az itteni oktatókhoz, illetve ez volt a legkönnyebben elérhető doktori képzés, amire konzulensem buzdított is.

alma materem, oktatás színvonala

Korábbi tanulmányaimmal is az egyetemhez kötődöm, valamint az elmúlt években részt vehettem az oktatásban is, amelyet a továbbiakban is itt szeretnék folytatni.

az iskola eszmei szándékai jól képviselik, azokat a szempontokat, amelyek szimbiózisát magam is fontosnak tartom az építészetben (oktatás, tervezés, elmélet) - feltehetően köszönhetően annak, hogy ebben a szellemi légkörben nevelkedtem

Hazai közegben szerettem volna maradni, ezt Doktori Iskolát (és annak oktatóit, hallgatóit) ismertem a BME-n töltött egyetemem éveim miatt.

itt végeztem, Budapesten lakom, korábban is tanítottam az egyetemen, így viszonylag egyértelműnek tűnt a választás

A témavezetőmmel való jó és erős kapcsolat miatt.

Színvonalas intézmény és oktatók, ide jártam osztatlan képzésre is.

Úgy gondoltam, hogy a DLA képzésben egyensúlyban van a gyakorlat és az elmélet, és mindkettőben továbbfejlődhetek anélkül, hogy háttérbe kerülne egyik vagy másik. És talán a legfontosabb Kerékgyártó Béla tanárúr ösztönzése volt.

Ismertem az oktatókat és személyesen hívtak. Jó véleményeket hallottam.

Egyetemi tanulmányaim, ismerőseim.

diplomámat is itt szereztem

Korábban meghívott oktatóként tanítottam témavezetőmmel. Ő invitált a doktori iskolába.

Témavezető és felvételi módszer és oktatási rendszer miatt.

Ismerős közeg, színvonalas oktatás.

A Közép tanszék szellemi műhelye példa értékű számomra, szerettem volna újra a tagja lenni, újra/tovább tanulni tőlük. A graduális képzés szintje összes tanszéki tárgyat elvégeztem. 2 év intenzív munka után visszatértem a Mesterkurzusra, majd néhány év elteltével jelentkeztem a Doktori Iskolába.

A diploma után közvetlenül már kipróbálhattam magam, mint külsős oktató, ami a BME ÉDI irányába vezetett, valamint a graduális képzés alatt kialakult kapcsolatok is ide kötnek.

Budapesten élek, a BME-n szereztem a diplomámat is, külsős oktatóként itt kezdtem el részt venni az oktatásban

Itt végeztem a tanulmányaimat

A tanulmányaimat is a BME-n végeztem.

Mert itt szeretnék tanítani.

Témavezetőm ajánlására.

A személyes kötődés miatt.

úgy gondoltam, hogy itt a kutatási és alkotási területeken egyaránt fejlődhetek

Mert idejártam graduális képzésre is, ismertem az oktatók egy részét.

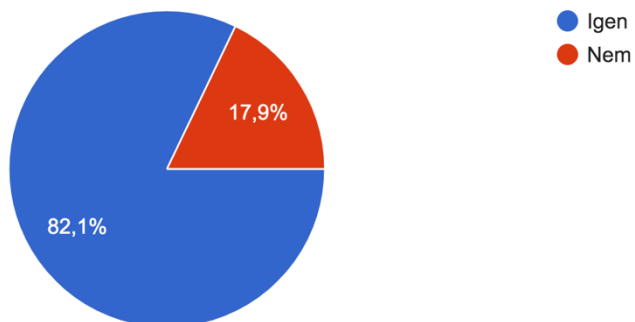
Itt végeztem, minden ide köt

A mesterek és a tanszék oktatóit ismertem és nagyra becsülöm őket. + Kaptam levelet Misitől. :)

02. A FELVÉTELRE ÉS A KÉPZÉSI PROGRAMRA VONATKOZÓ KÉRDÉSEK

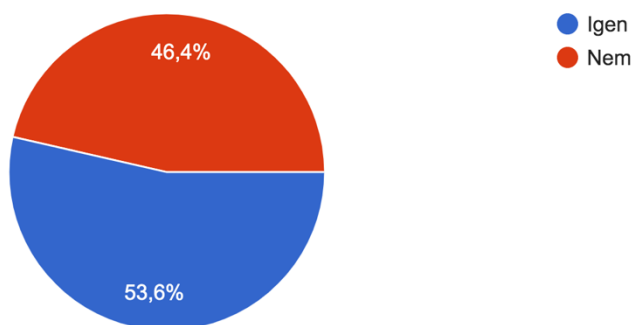
02.01 A jelentkezés speciális követelményeit (tabló, portfólió) megfelelőnek tartom a kiválasztás szempontjaiként.

28 válasz

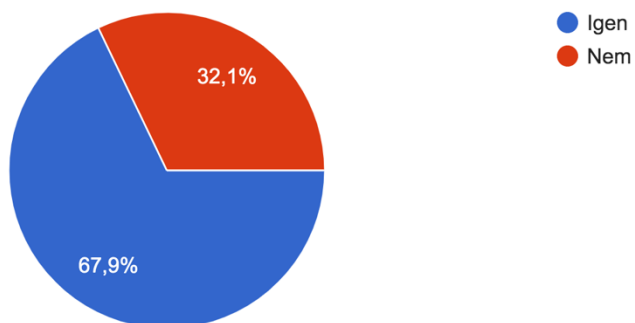
02.02 A jelentkezéshez szükséges tervezőirodai gyakorlat (jelenleg min. egy év) időtartamát növelném.

28 válasz

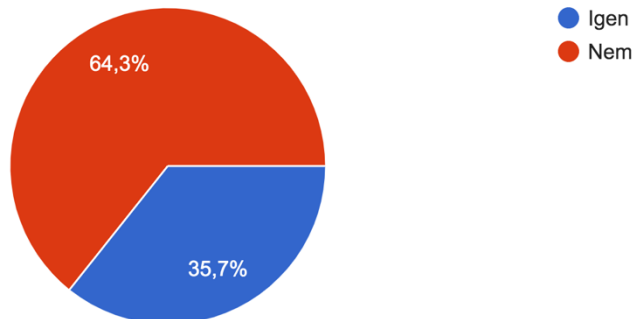

02.03 A felvételi eljárás menetét korrektnek, a követelmények pontozási rendszerét arányosnak tartom.

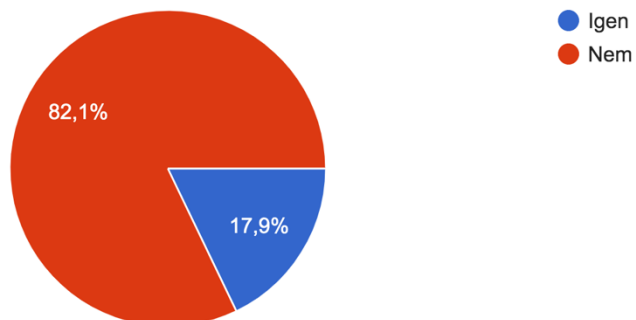
28 válasz

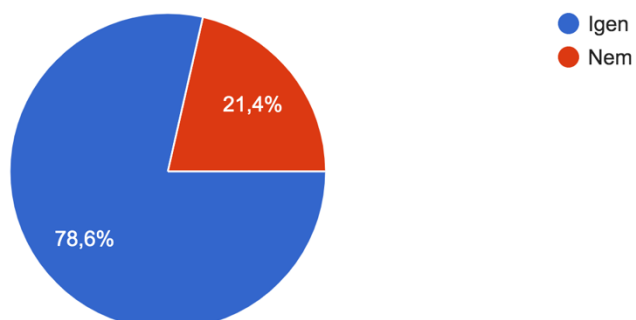
02.04 A képzési és kutatási szakasz kötelező tantárgyainak (kutatásmódszertan, tematikus építészeti kutatás és a négy mozgó tárgy) körét, ...kredit-értékét összességében megfelelőnek tartom
28 válasz

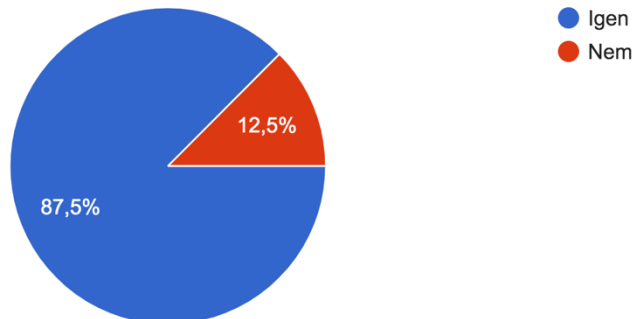
02.05 A képzési és kutatási szakasz "kutatásmódszertan" tantárgya kredit-értékét megfelelőnek tartom, az összhangban áll a tárgy teljesítéséhez szükséges munkamennyiséggel.
28 válasz

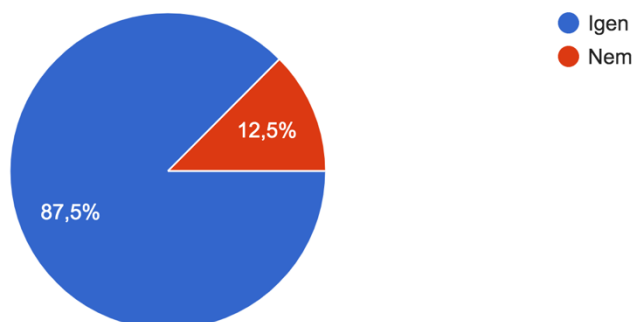
02.06 A képzési és kutatási szakasz "kultúra és építészet" tantárgya kredit-értékét megfelelőnek tartom, az összhangban áll a tárgy teljesítéséhez szükséges munkamennyiséggel.
28 válasz

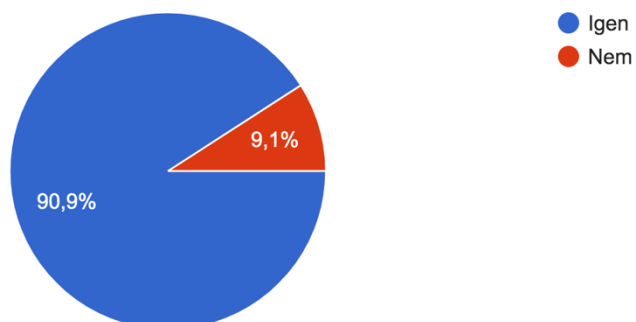
02.07 A képzési és kutatási szakasz "építészet és kommunikáció" tantárgya kredit-értékét megfelelőnek tartom, az összhangban áll a tárgy teljesítéséhez szükséges munkamennyiséggel.
24 válasz

02.08 A képzési és kutatási szakasz "környezetpszichológia" tantárgya kredit-értékét megfelelőnek tartom, az összhangban áll a tárgy teljesítéséhez szükséges munkamennyiséggel.
24 válasz

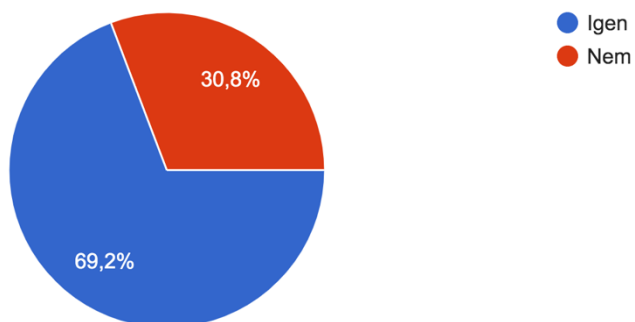

02.09 A képzési és kutatási szakasz "modern magyar építészet" tantárgya kredit-értékét megfelelőnek tartom, az összhangban áll a tárgy teljesítéséhez szükséges munkamennyiséggel.
22 válasz

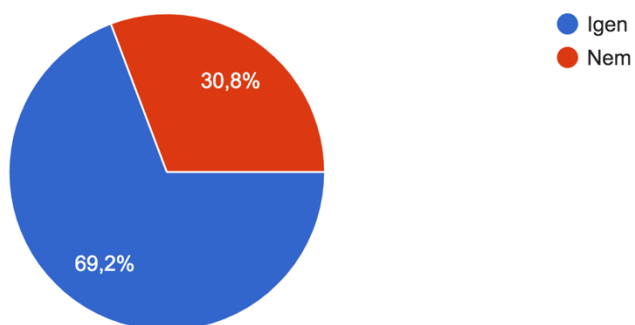
02.10 Az irányított oktatás (konzultációs gyakorlat) idő- és kredit-kiméretét megfelelőnek tartom.

26 válasz

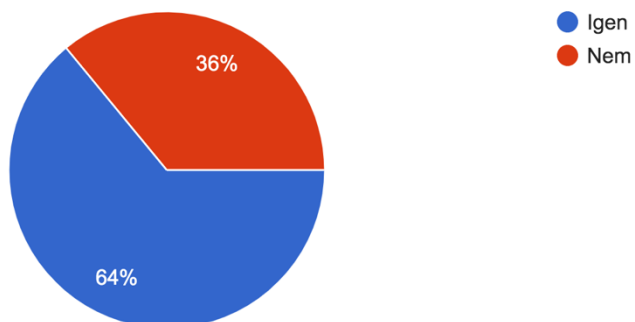
02.11 A képzési és kutatási szakasz "tematikus építészeti kutatás" tantárgy követelményeit és teljesíthetőségét megfelelőnek tartom.

26 válasz

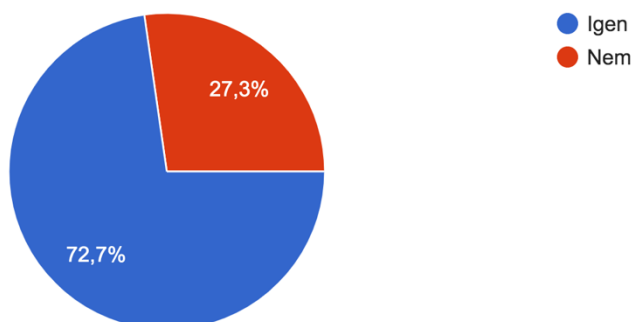

02.12 A képzési és kutatási szakasz "tematikus építészeti kutatás" tantárgy kredit-értékét megfelelőnek tartom, az összhangban áll a tárgy teljesítéséhez szükséges munkamennyiséggel.

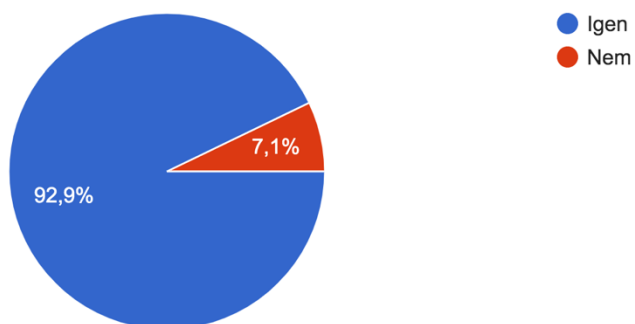
25 válasz

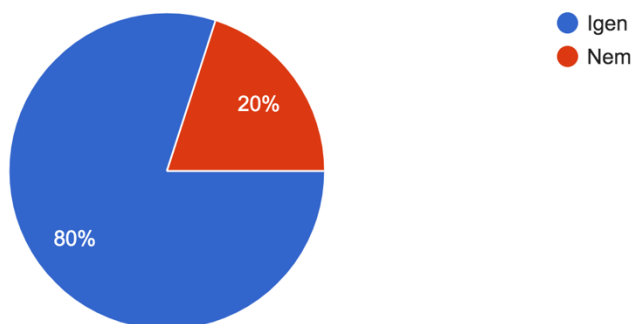
02.13 A képzési és kutatási szakasz "tematikus építészeti kutatás" konkrét programjai (pl. Nyíregyháza: Zöld út, Keszthely) erősítik az iskola alkotói/művészi katrakterét és ezzel egyetértek.
22 válasz

02.14 A publikációs követelményeket teljesíthetőnek tartom, annak időbeli ütemezése a képzési program egészét tekintve arányos.
28 válasz

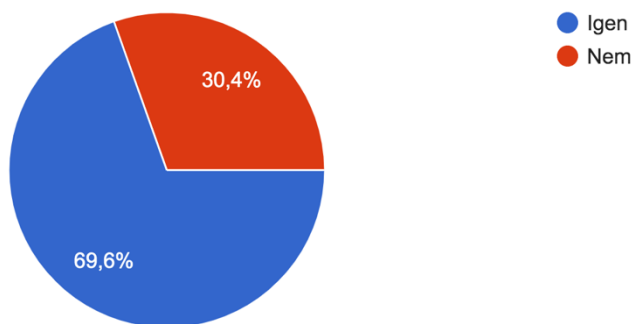

02.15 A komplex vizsga követelményeit és annak lebonyolítását, különösen az átláthatóság, a felkészülési lehetőség és kiszámíthatóság szempontjából korrektnek tartom.
20 válasz

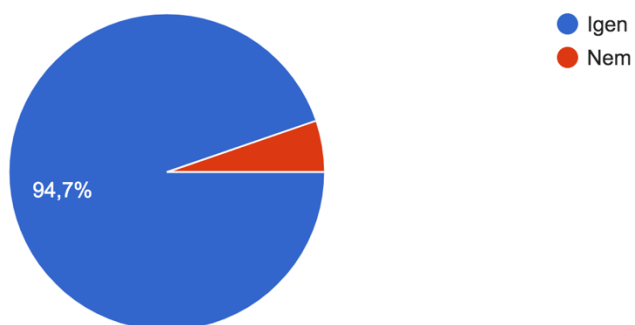
02.16 A mestermunkára vonatkozó követelményeket reálisan teljesíthetőnek tartom.

23 válasz

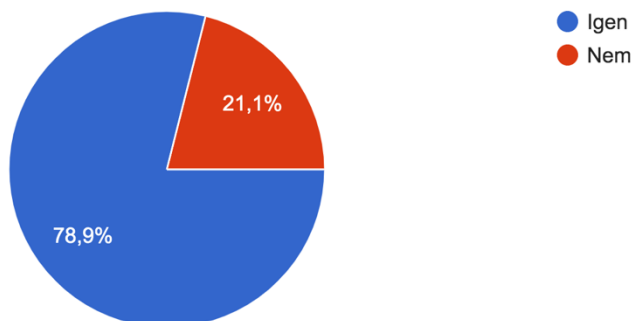
02.17 A disszertációs szakasz "egyéni építészeti kutatás" tantárgy kredit-értékét megfelelőnek tartom, az összhangban áll a tárgy teljesítéséhez szükséges munkamennyiséggel.

19 válasz

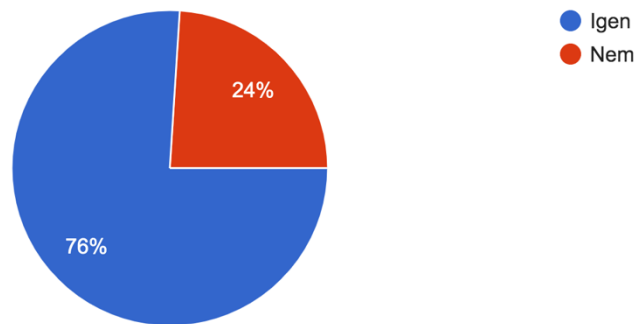
02.18 A disszertációs szakasz megemelt publikációs követelményeit teljesíthetőnek tartom, annak időbeli ütemezése a képzési program egészét tekintve arányos.

19 válasz

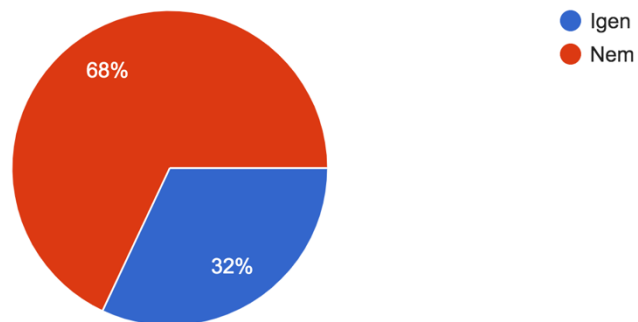
02.19 A képzési program, ezáltal az iskola alkotói-művészeti karakterét erősíteném.

25 válasz

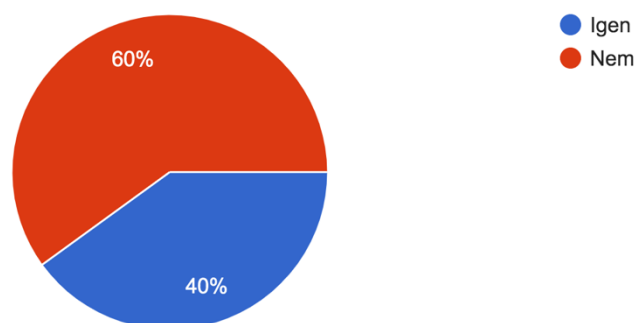
02.20 A képzési program, ezáltal az iskola kutatói-tudományos karakterét erősíteném.

25 válasz

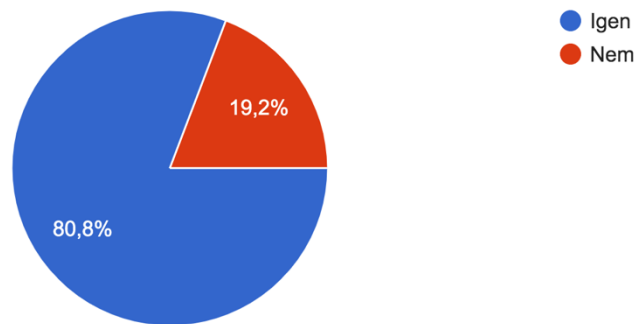
02.21 A képzési program és az iskola művészeti / tudományos karektere jelenleg egyensúlyban van.

25 válasz

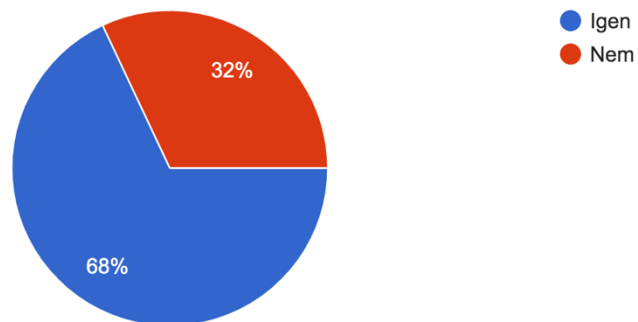
02.22 A doktori iskola évkönyvei jól reprezentálják a képzés karakterét és színvonalát.

26 válasz

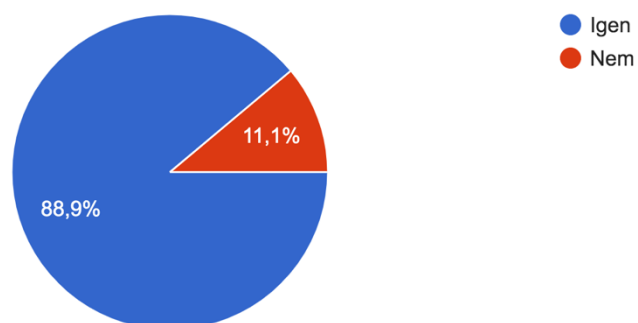
02.23 A jövőben erősíteném az évkönyvek szerepét az alkotói-kutatói teljesítmények fokozásával.

25 válasz

02.24 Az évkönyvet megfelelő publikációs lehetőségnek tekintem.

27 válasz

02.25 Egyéni észrevételeim, javaslataim, elvárásaim ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban

Szerintem a kutatómódszertan tárgy a befektetett munka alapján több kreditet érdemelne.

Az általam még nem érintett/teljesített tárgyak értékelését kihagytam. A művészi tevékenység erősítésére pályázatok integrálását, szabad alkotóműhely létrehozását támogatnám, ahol a szabadkézi rajz (akár a Rajzi tanszék oktatóinak bevonásával), festészet (pl. akvarell) és egyéb művészeti tevékenységek (zene, tánc) is helyt kaphatnának.

Támogatnám az aktívabb közös alkotói munkát.

A felvételi pontrendszer véleményem szerint egyenlőtlen, mert olyan elemeket is számításba vesz (publikáció), amelyeket inkább a doktori képzés alatt és utána lehet felhalmozni, nem pedig előtte. Valamint a jelenlegi tervezői rendszerben sokszor háromnál több szerzője van egy pályázatnak vagy épületnek, emiatt akár egy nemzetközi pályázat vagy első helyezett nem ér semmilyen pontot. Ezen egyenlőtlenések kiküszöbölése szükséges lehet.

Az iskola alapvető rendszere, indíttatása, céljai maradéktalanul jól kombináltak, színesek, széleskörű ismereteket kínálnak. A képzés nehézségei véleményem szerint olyan okokon nyugszanak, melyek a résztvevők hatáskörén kívül keresendők. Ilyen például a tanulmányoknak dedikálható időmennyiség, mind oktatói mind hallgatói oldalról. Nehézség, hogy minden résztvevőnek egy sokadik feladata a doktori iskola, oktatói oldalról sincs meg a lehetőség a folyamatos fejlődésre, friss ismeretek továbbítására, és hallgatói oldalról sincs meg a lehetőség az igényes felkészülésre. Ennek egymást serkentő két tényezője az idő és a pénz. Hallgatói oldalról ösztöndíj összege nem teszi lehetővé, hogy a doktorandusz más anyagi forrásait háttérbe szorítva kedvére törődjön tanulmányaival, s mivel a más forrásokat is fenn kell tartani, így idő hiányában, fáradtan szintén nehéz produktívnak lenni. Oktatói oldalról is egy-egy témavezetőn, tantrágyafelelősen megannyi feladat nyugszik, amik között a doktoranduszok érdemi vezetése nem is elvárható. Ahogy kezdtem, ezek a résztvevőkön kívül álló okokból adódnak, rendszer szintű problémák, megoldásukért nem az iskola a felelős, ám olyan tények, melyek befolyásolják az eredményes működést. Ezek mellett az iskola által oktatott egyes tárgyak szembeállítását célzó kérdéseket nem tartom helyénvalónak. Ugyan az iskola rendszerén belül a kutatást és az alkotást kézenfekvő egymással versenyeztetni, mégsem tartom jó irányúnak. A kettő nem kizárólagos, optimális esetben egymást erősítő tényezők. A probléma a már említett általános idő hiányból adódhat, mely miatt néha tévesen úgy tűnik, hogy egymás elől veszik el az időt. A javaslatommal lehetőségével élve hasznosak találnék, olyan alkalmakat, melyekre nincs elkészítendő feladat kitérve (nincs semmilyen óra), egyszerűen egy dla nap, melynek keretében a hallgató akár egy egész napot eltölthet a kutatási témájának szentelve zavartalanul - így adva lehetőséget az érdemi fejlődésnek. Ismét kiemelem, hogy a képzés felépítését, összetételét, jól átgondoltnak tartom, az esetleges nehézségeket sokszor külső tényezők generálják, melyekkel célszerű közösen megküzdeni.

A kutatómódszertan tárgy több kreditet érdemelne, ezzel foglalkozunk érdemben a legtöbbet (és a meghívott konzulensek is). A tematikus építészeti kutatás kreditértéke megérdemelten a legtöbb (mert valóban a tervezésnek kellene hangsúlyosnak lennie), de annak érdemi munkarésze eddig nem mutatkozott meg.

Szerintem a kutatási módszertan követelményei a kreditértékéhez képest lényegesen magasabbak. Jelenleg a doktori iskolának inkább ez az oldala jelenik meg erősebben, ez látszik az évkönyvön is. Az alkotás, főként a közös alkotás szerintem kicsit háttérbe tolódott

Irreális elvárás, hogy az évkönyvön felül publikáljunk, egyénileg tervpályázaton vegyünk részt (nem irodával), tanítsunk és az egyéb doktoranduszi teendőket is elvégezzük úgy, hogy mellette még gyakorló építésznek megfelelően tervezzünk/alkossunk is. Lehetne szabadabban kezelni a tervpályázatot és a publikációt vagy kibővíteni egyéb választható követelményekkel, mert más művészeti/tudományos megjelenési formái is lehetnek egy doktori évnek (például kiállítás, konferencia, workshop, szakmai/közösségi vagy épített környezeti gyerekeknek szóló esemény szervezése, részvétel tanszéki projektben vagy kutatásban, online tananyagkészítés, oktatási segédanyagfejlesztés, stb., stb.). Így kialakulhatna egy olyan paletta, amiből mindenki tudna választani olyat, amely a kutatását/módszertanát erősítő tevékenység lehetne és nem egy plusz, kötelezően kipipálandó feladat.

A felvételi követelmények egyértelműen a Magyarországon végzett hallgatóknak kedveznek (ami egyrészt érthető), de a más országokból jövőeknek nagy pontszámbeli hátrányt jelenthet a TDK és a magyarországi diplomadíjak stb. hiánya.

Kutatómódszertan tantárgy jelentőségét a doktoranduszok fejlődésében sokkal nagyobb léptékűnek érzem 6 kreditnél. Olyasmit tanulunk általa, ami a graduális képzésből szinte teljesen hiányzik, és ami tulajdonképpen meg is különbözteti attól: írni, írással, szövegekkel foglalkozni, véleményt formálni és azt megalapozni és megvédeni, egy adott témában elmélyülni és azt célzottan kutatni. Úgy gondolom és érzem, hogy a kutatómódszertan nemcsak az értekezés megírásához járul hozzá, hanem egy olyan gondolkodásmódot tanít, ami később az oktatói munkában is előnyt jelent.

A Tematikus építészeti kutatás tantárgyra és az iskola művészeti karakterére vonatkozó kérdések válaszaiban nem vagyok biztos. Az egyik ok, amiért a DLA képzésre és nem PhD-re jelentkeztem, az volt, hogy mellette maradjon időm az építészeti tervezésre és a saját kezdeményezésekre. Az ÉDI-t elméleti képzésnek képzeltem el, amely a tudományos kutatásban és a művészeti gondolkodásban egyaránt előrevisz. Ebből a nézőpontból talán az iskolán belüli tematikus alkotói-tervezői tevékenységek nem kiegyensúlyozzák az iskola kutatói-tudományos karakterét, hanem megduplázzák a doktoranduszoktól elvárt munkamennyiséget, hiszen az iskolán kívüli alkotói teljesítés (pályázat, mestermunka) ugyanúgy elvárt. (Főként, hogy az 5 évre rövidült fokozatszerzési határidő előbbre hozza a mestermunka megvalósításának nyomását is) Nagyon elnagyolva talán így néz ki egy doktorandusz munkaidejének megosztottsága: 50% iskolán kívüli munka + 50% ÉDI, amiből 25% kutatás és 25% alkotás-tervezés. Bár ezek az arányok mindig képlékenyek, az oktatásban és a tanszéki közös munkában való részvétel nincs is beleszámolva (pedig ez utóbbi az, amitől az egyetem egy kis darabkája leszünk :-)

Az oktatásra fektetett hangsúly viszont látványosan eltolódik, pedig több doktorandusznak valószínűleg teljesen új élmény, és nagy hasznát vennék egy kevés pedagógiai alapismeretnek.

A kutatómódszertan tárgy kereteiben is fejlesztett éves egyéni kutatások értékes eredményei a képzésnek, jól előkészítik a disszertációs szakasz önálló munkáját. Szerintem ezek publikációja fejleszthető. Az írásaink nem jutnak el sok emberhez, az évkönyv limitált mennyiségben kerül kiadásra. Interneten szabadon (angol absztraktokkal együtt) hozzáférhetővé tenném ezeket, hogy bekerülhessenek a tudományos körforgásba. Én is szívesen olvasok más doktoriskolákban készült írásokat/munkákat. Ez kapcsolódási lehetőséget is jelenthet egyéni kutatásainkban. Szerintem a doktoriskola online megjelenése javítandó. Azt alkotói tevékenységet kis csoportokban jól működőnek látom. El tudom képzelni azt is hogy a két terület (alkotás és kutatás) eredményei különböző kiadványokban lesznek publikálva. Az ideai tematikus építészeti kutatás (Keszthely) feladatai inspirálóak, de egyben kicsit nehezen megfoghatóak számomra. A csoportos tervezést nagyon jónak tartom. A helyszínbemjárások és a tárgyhoz kapcsolódó programok építik a doktoriskola közösségét. Hallgatói szempontból a tárgy teljesítésének követelményei és a befektetett munka igen változó. Előző évben inspiráló előadások és nagyon jó helyszínbemjárások voltak. A tantárgyak nevei hosszúak/bonyolultak, nem tükrözik teljesen a tartalmat. Ez önmagában részletkérdés, nem túl lényeges. De letisztázásuk lehet hogy visszahatna a képzés koncepciójára és hangsúlyaira is.

A felvételi során a pontrendszer (hozott pont) természetesen ad egy alapot, de érezhetően, az összpontszám túl szubjektíven meghatározható. A mozgó tárgyak esetén egyes tárgyak nagyon minőségi módon voltak vezetve, az oktató alapos munkát végzett, míg más tárgyakat egy doktori képzésen elvárhatóól messze alacsonyabb minőség, és felkészültség jellemezte.

A Kutatómódszertan tárgy szervezesebb kapcsolatban lehetne a Tematikus kutatással, a Kutatómódszertan egyéni kutatási feladatát – főleg az első évben – célszerű lenne akár csapatmunkában végezni, vagy az éves mottóhoz szervezesebben kapcsolódó témaköröket megjelölni, esetleg kevésbé az elméleti és sokkal inkább a tervezés/alkotás orientált kutatási tevékenységet erősíteni!

Bár az irányított oktatás egy adott tárgyra vonatkozik, tulajdonképpen az összes egyetemi elfoglaltságot és feladatot is bele lehetne számítani.

Jó lenne ha a kutatómódszertan és a tem.ép.kut. jobban összedolgozna. A tem.ép.kutatás indítása, a kérdés keresés időszaka nehéz, de izgalmas feladat, jó lenne még több technikával segíteni. Nagyon hasznos volt pl. ahogy a kommunikáció tantárgy ráfordult a Nyíregyházi témára és segítette az elindulást, a feladat megtalálását. Jó lenne több ilyen.

Az alkotói-kutatói egyensúly megteremtése véleményem szerint elsődleges fontosságú lenne, kreditértékben, munkamennyiségben, megjelenésben is. Az első két évben jobban megalapoznám az egyéni kutatást, és ezt végig szem előtt tartanám, az alkotással (mestermunkával) együtt. Törekednék a feladatok egymáshoz közelítésére, a sok beszélgetésre. Hogy ne egymás ellen dolgozzanak a tantárgyak, hanem egymásért. Nem látom egységesnek az egy főre jutó munkamennyiséget sem, a tanszéki feladatok tekintetében sem. Az elején egységesíteném és tisztán kommunikálnám az iskola teljesítéséhez szükséges időmennyiséget (ide értve akár a mestermunka tervezhetőségét is), hogy ezáltal könnyen tervezhető és kommunikálható legyen a munkáltatók/megrendelők felé, mert ez a kérdéskör anyagi szempontból nem elhanyagolható, a nem soknak mondható ösztöndíj mellett...

A doktori iskola "karaktere" nem egyértelműen definiált. Összességében talán mindegy melyik irányba billen a mérleg nyelve (tudományos vagy művészeti), de mivel a képzés jelenleg meglehetősen túlterhelt, egyszerűbb lenne a teendőket súlyozni, ha egyértelmű lenne az elvárás. Nem igazán hiszek benne, hogy mindent lehet egyszerre magas színvonalon csinálni, előbb utóbb a terhelés valamelyik rovására megy. Az arányosabb elosztás érdekében erősíteném a csapatmunkát.

A publikációknál több támogatás nagy segítség lenne, ennek érdekében egységesebb fellépéssel támogatnám az évkönyvön kívüli publikációkat, azaz ne egyénileg kelljen felületet keresnünk a publikálandó munkáinknak, hanem esetleg a doktori iskola ajánlásával, legalább addig, amíg a lehetőségeinket kellően megismerjük. És ezt beemelném a képzésbe. (pl. recenziók/kritikák közös megjelentetése kampányszerűen az évkönyvön kívül, esetleg valamelyik szaklappal együttműködve..)

A képzés kutatói-tudományos karakterét jelenleg erősebbnek érzem az alkotói-művészetinél, így utóbbit erősíteném, de nem az előbbi kárára. Értem ezalatt, hogy az eddig tanultakat hasznosnak ítélem meg, nem tartok semmit feleslegesnek a kutatói-tudományos tananyagból.

Összességében a képnézés felépítését és működését megfelelőnek tartom, a tantárgyak kredit értéke ugyan nem fedi a valóságot (1 és 2 év messze leghangsúlyosabb tárgya a kutatás módszertan - és ez így van jól). A tantárgyak tartalmi felépítése azonban sokszor tűnik üresnek, átgondolatlanak, véletlenszerűnek, hiányzik (de legalábbis nem érződik) mögötte a koncepció, a cél.

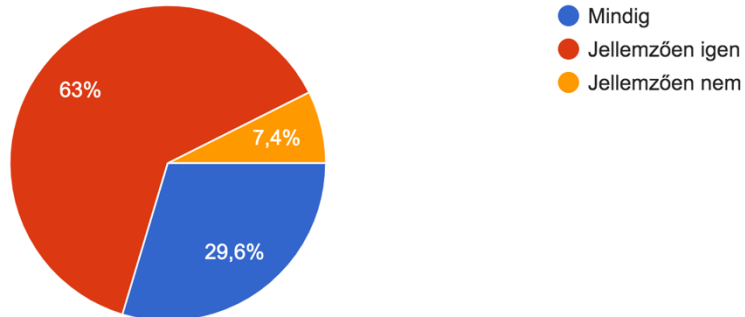
Nem gondolom, hogy az alkotói, tudományos, művészeti, kutatói karakterek között kell választani egyet, de jó lenne konkrétan meghatározni a célokat és azt, hogy mire kerül a hangsúly a féléves munkában.

Szerintem nagyon nehéz a mestermunkát teljesíteni annak, aki 24-26 évesen kezdi el a képzést. Gyakorlatilag, ha a munkaadója vagy a mestere nem segíti önálló projekt átadásával vagy nem vállalja a társszerzőként való szerepeltetését, semmi esélye a doktorandusznak, hogy megbízást kapjon, az épület megépüljön és annak színvonala megfeleljen a személyes elvárásainak, hiszen a kamarai jogosultságát is csak a DLA képzés közben szerzi meg... Ha a mestermunka szót úgy értelmezem, hogy az a pályából valamit összefoglal, akkor az inkább egy olyan pályázat, amihez csak a saját munkámra és képességeimre volt szükség, nem függött a megbízó szellemi és anyagi lehetőségeitől.

03. TÉMAVEZETŐRE VONATKOZÓ KÉRDÉSEK

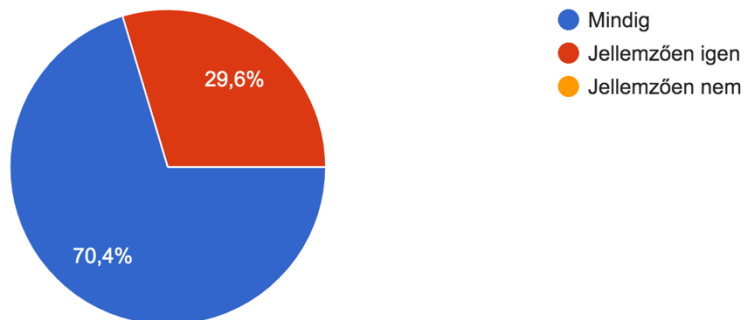
03.01 Elérhető, amikor a tanulmányaim során szükség van rá.

27 válasz

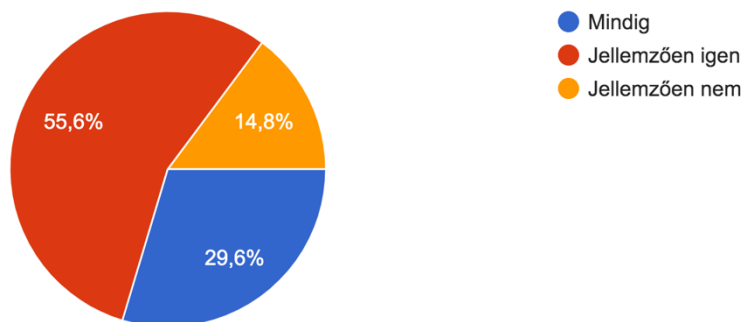
03.02 Tiszteletben tartja felvetéseimet.

27 válasz

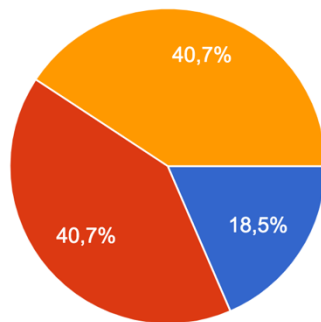
03.03 Rendszeresen visszajelez kutatásomról.

27 válasz

03.04 Megtanít a jó kutatási gyakorlatra.

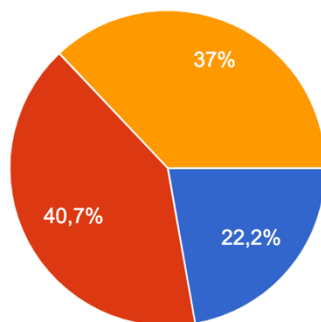
27 válasz

- Mindig
- Jellemzően igen
- Jellemzően nem

03.05 Informál kutatási területem fontos fejleményeiről.

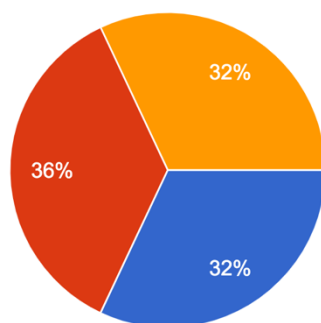
27 válasz

- Mindig
- Jellemzően igen
- Jellemzően nem

03.06 Segít kapcsolatokat építeni kutatási területemen.

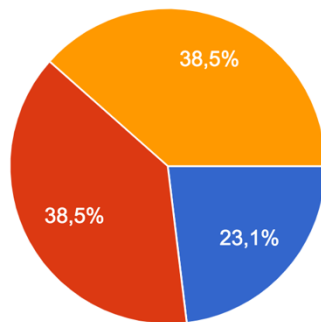
25 válasz

- Mindig
- Jellemzően igen
- Jellemzően nem

03.07 Segít a publikációk, prezentációk elkészítésében.

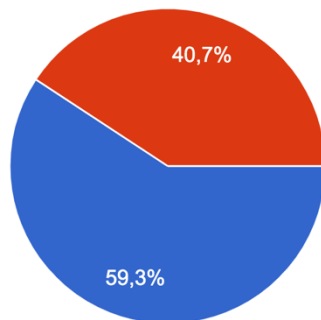
26 válasz

- Mindig
- Jellemzően igen
- Jellemzően nem

03.08 Ha szükséges, kiáll az érdekemben.

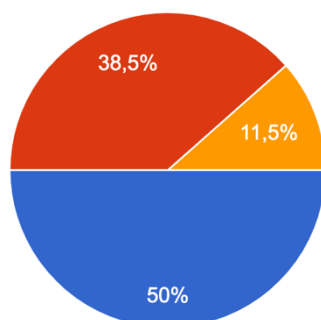
27 válasz

- Mindig
- Jellemzően igen
- Jellemzően nem

03.09 Érzelmi támaszt nyújt, ha szükségem van rá.

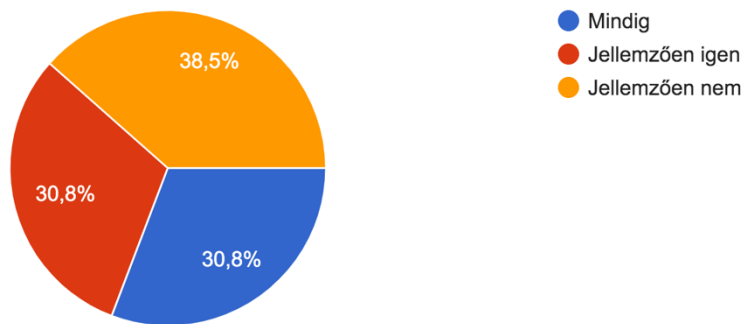
26 válasz

- Mindig
- Jellemzően igen
- Jellemzően nem

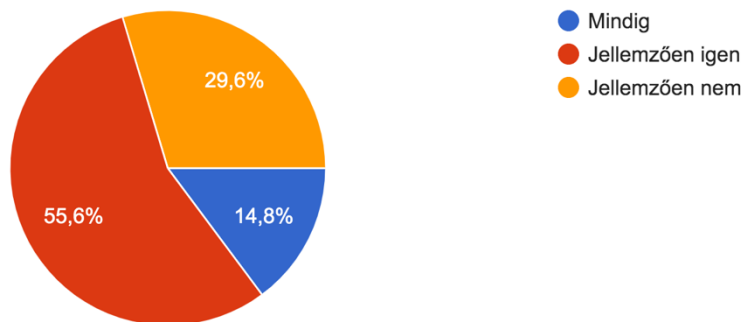
O3.10 Közvetlen visszajelzéseket ad szakmai fejlődéséről.

26 válasz

O3.11 Bevon saját kutatásaiba, alkotói tevékenységébe.

27 válasz

03.12 Egyéni észrevételeim, javaslataim, elvárásaim ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban

Az oktatók és diákok leterheltsége gyakran áll a kutatás dinamikus fejlődésének útjába. Emellett az első félév során általános kutatási módszerekről beszélünk, de csak rövid idő jut arra, hogy a kutatási témákhoz passzoló technikákat és vizualizációt megvitassuk.

Témavezetőm maximálisan támogat, ha erre igényt mutatok, számomra terhes plusz nyomást nem gyakorol. Az iskola felépítése nem írja elő azonos kutatási terület meglétét témavezető és doktorandusz között, így az egyes területeken való jártasság, egymás témáiba való betekintés nem alapvetés. Ennek nagy előnye a szabad témaválasztás, mely nem köti a hallgatót egy bizonyos irány követésére. A kérdéssor témaspecifikusságra vonatkozó részénél ezért annak feltételezéssel válaszoltam, hogy hasonló területen mozgunk.

A témavezetővel való kapcsolattartásra heti/kétheti egy időpontot javasolnám (esetleg egy közös, kreditpontot érő publikációs tárgyat?), mert az egyéni megbeszélések sokszor elmaradnak, de a kutatás ütemterve ezzel nem megengedő.

Bár alapvetően támogatónak érzem a témavezetőmet, ugyanakkor a sokszoros túlterheltség miatt szinte semmi ideje nincs érdemben foglalkozni a kutatásommal, jellemzően önállóan dolgozok nagyon kevés visszajelzés mellett

Jónak tartom/tartanám ha már a jelentkezésnél a témavezető és a hallgató közös irányt tud kijelölni a kutatásban. Ez kölcsönös motivációt jelent, és későbbi dilemmákat megelőz.

Makacs vagyok, önfejlően haladok általában mindennel, és ez a kutatásom során is egyértelmű. A témavezetőm szerencsére tisztában van ezzel (legalábbis úgy tűnik), kellő szabadságot kapok, habár még messze van a vége, mire kikristályosodik majd mi lesz a 4. év végén.

A PhD képzéssel szemben óriási hátránynak tartom, hogy a témavezetők maguk sem rendelkeznek, vagy csak nagyon kis százalékban, speciális kutatási területtel, ezáltal csak az ismeretség és a személyes szimpátia alapján tud egy leendő doktorandusz témavezetőt választani, és kevésbé, vagy egyáltalán nem a közös érdeklődés alapján. Ez lehetőséget megnehezíti a közös munkát. A közös alkotói tevékenység nem tehető elvárássá, de valamilyen formában (pl pályázat) biztosan tovább erősítené a kapcsolatot a témavezető és doktorandusza között. A témavezetők elérhetősége és reakciója számomra nem teljesen kielégítő, a témák kitalálása szinte semmilyen módon nem támogatott. Ezt részben, de láthatóan nem szívesen átvállalják a kutatómódszertan oktatói, de ebben sincs konszenzus. Így egy kevésbé céltudatos ember nagyon nehezen jut előre egyáltalán a téma definiálásával is, mely az egyéni kutatási szakaszban csak még nehezebbé válik.

Témavezetők felkérésekor kevés ismeretem volt arról, hogy kinek mi a szakterülete, inkább szimpátia alapján döntöttem. Bár ez az első év alatt kiderült, kellemetlenül érzem magam egy esetleges váltás gondolatától, mintha cserben hagynám azt, aki eddig segített, támogatott. Esetleg jó gyakorlat lehet, hogy első évben nem saját témák kutatásával foglalkozunk, hanem témavezetők kutatási területeihez lehet csatlakozni érdeklődés szerint. Második évben pedig már jobban ismerve a kollégákat lehetne keresni a saját kutatásban kompetensebb témavezetőt...

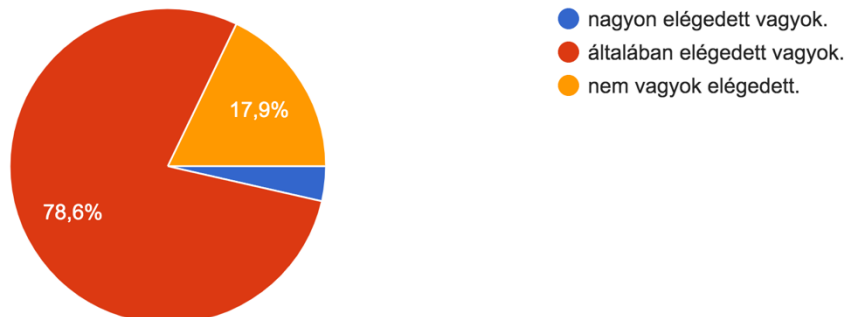
Én teljesen elégedett vagyok a témavezetőmmel, mindenben segít és bármikor számíthatok rá, de mindezek ellenére Kerégyártó tanár úr hiánya nagy nehézség számomra az utóbbi években, az ő munkáját pótolhatatlannak érzem.

A mesterek tapasztalataim szerint alkotó építészek, nem kutató, publikáló konzulensek. Béla és Levente az opponens szupercsapatával részben pótolja az űrt.

04. A DOKTORI ISKOLA ÁLTALÁNOS MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ KÉRDÉSEK

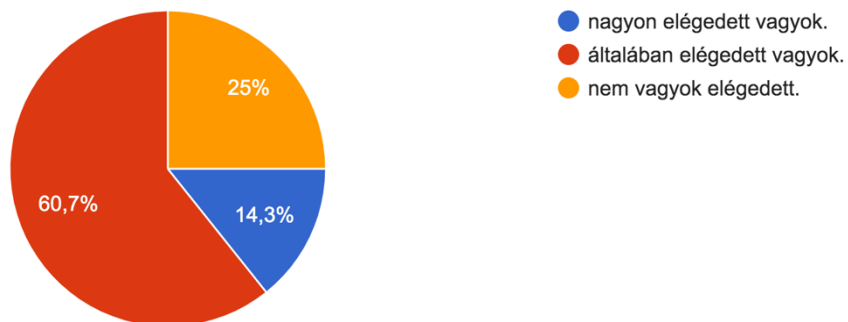
04.01 A doktori iskola működésével összességében

28 válasz

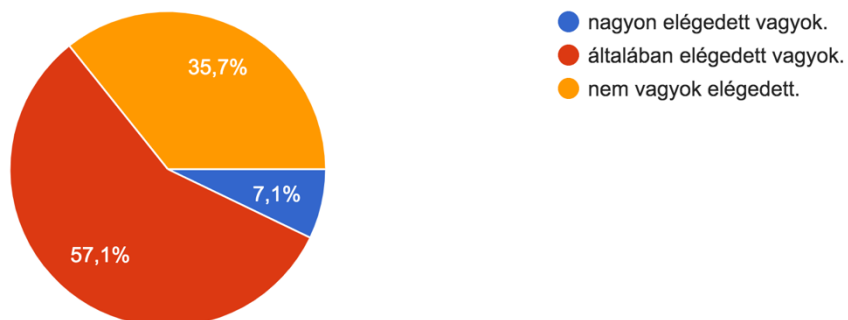
04.02 A doktori iskola képzési színvonalával összességében

28 válasz

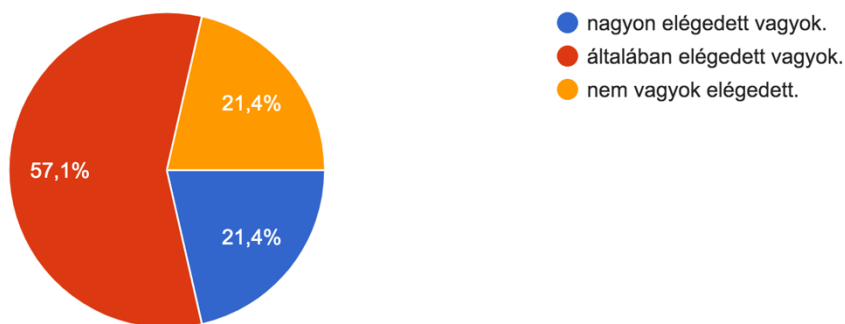
04.03 A követelmények egyértelműségével és átláthatóságával

28 válasz

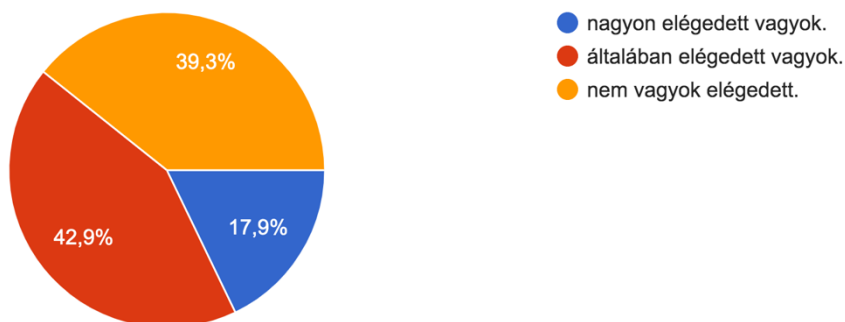
04.04 A doktori iskola képzési programjának nyitottságával rugalmasságával

28 válasz

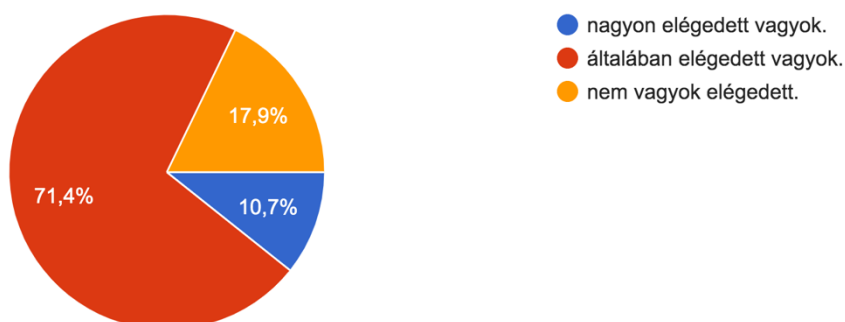
04.05 A doktori iskola infrastrukturális hátterével (terem, eszközök) általában

28 válasz

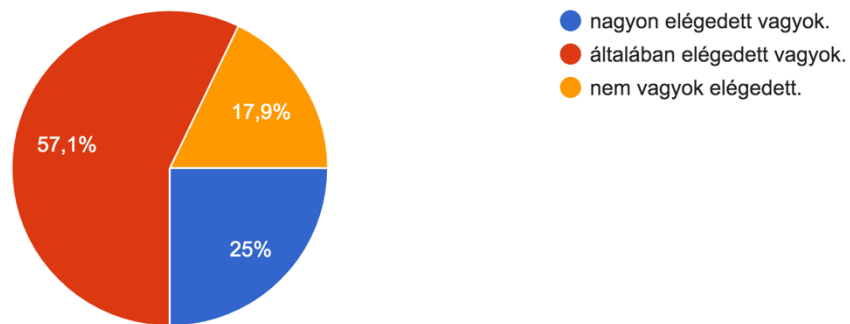
04.06 A közvetlen munkahelyi (tanszéki) körülményekkel

28 válasz

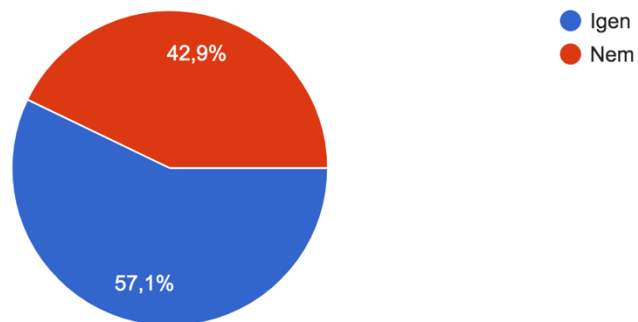
04.07 A vírusjárvány miatt bevezetett távműködés, távoktatás kezelésével

28 válasz

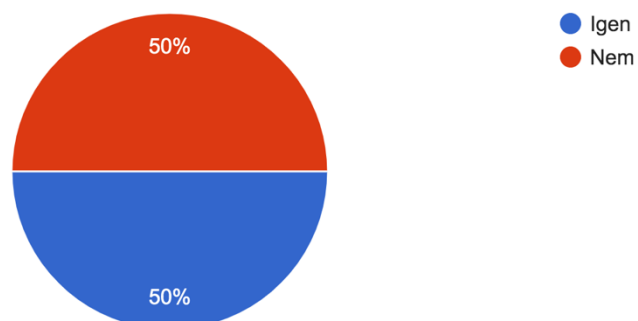
04.08 A doktori képzéshez közvetlenül nem kötődő tanszéki feladataim mértéke arányos.

28 válasz

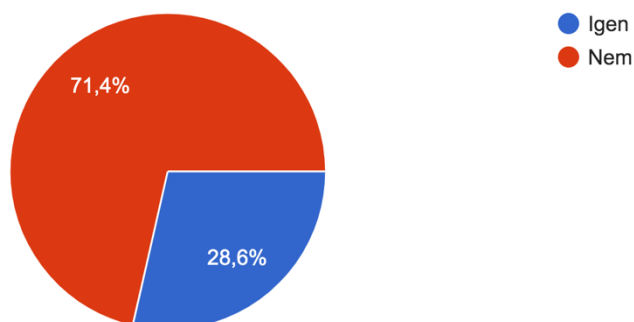
04.09 A doktori képzéshez közvetlenül nem kötődő tanszéki feladatok kutatásaimtól aránytalanul sok időt vesznek el.

28 válasz

04.10 A tervezőirodai/alkotói munkát hatékonyan össze tudom kapcsolni doktori iskolai kutatásaimmal.

28 válasz

04.11 Egyéni észrevételeim, javaslataim ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban

A doktori iskola működése kevésbé flexibilis, és a félév során többször éreztem úgy, hogy főként tanszékek segítése indokolja a frissen felvett hallgatók nagyobb számát, de nincs kapacitás az oktatásunkra. A tanszék felszereltsége - laptop, tablet, projektor, makettező anyagok - hiányos, sokszor nem megfelelően működnek az eszközök, vagy versenyezni kell értük. A doktori iskolában végzett munka és az irodai munka nem összeegyeztethető, sőt, a szakmában volt, hogy hátrányt jelentett számomra (jelentkezésem egy építész irodához ezen is múlt, hiszen nem tudok teljes munkaidőt vállalni). Sokszor összemosódik a magánélet és a munkaidő, a 8 órás munkába mindenesetre nem fér bele a DLA-s feladatok teljesítése, így a félév végére erős kimerültséget tapasztaltam magamon és több diáktársamon is. Ez részben a feladatmegosztáson is múlt, de valószínűleg a Covid járvány okán kialakult helyzet hibája is.

A doktori képzéshez közvetlenül nem kötődő tanszéki feladatok sokszor aránytalanul vannak szétosztva és saját megítélésem szerint néhány doktorandusz erősen túlterhelt

Egy közös tudás/adatbázis létrehozása sokat segítené, ahol meg lehet keresni korábbi tanulmányokat, doktori értekezéseket, ajánlott könyveket stb.

Tudtommal az összes tényező működését a legjobb szándék vezérli. Az adott körülmények között az iskola a lehetőségekhez mérten úgy látom, hogy igyekszik a maximumot nyújtani a hallgatóinak. A tanszéki egyéb feladatok néha soknak tűnnek, de vannak időszakok, amikor kevésbé jelentkeznek, így akár tekinthető kiegyenlítettnek is. Valamint úgy gondolom, hogy a nehézségekért nem mindenesetben csak az egyik felet terheli a felelősség. Olyan még nem fordult elő, hogy kérelemmel fordultam a tanszék vagy bármely oktató felé, és egyértelmű visszautasításba ütköztem volna. Általában a pozitív hozzáállás vezérel mindenkit, amit nehezebb időszakokban lehet, hogy nehezebb észrevenni. Sok pluszt kapunk az iskolától, melyért köszönettel tartozunk.

A Doktori Iskola általánosan heti 3, 3 és fél napot vesz el, a tervezői munkát ezzel nem lehet összeegyeztetni, csak a hétvégék és szabadságok felhasználásának kárán.

Leginkább az átláthatóság hiányát érzem negatívumnak, ami a távoktatással lényegesen nőtt. Jelenleg olyan szintű rugalmasságot vár el a doktori iskola a feladatok teljesítésére és a gyakran csak az utolsó pillanatban kiderülő programokon való aktív részvétellel kapcsolatban ami szerintem nem (jól) összeegyeztethető a tervezői/ alkotói munkával. A tanszéki munkában való részvételt arányosnak érzem, és külön pozitívumnak tartom, hogy egyénre szabottan, lehetőleg a témavezetővel együttműködve próbálja a tanszék a feladatainkat meghatározni.

Bár az ÉDI működésével összességében elégedett vagyok, a mostani őszi félévben többször voltak a különböző tárgyak között olyan ütközések, aminek az elszenvetői a doktoranduszok voltak - utolsó perces leadások, aránytalanul eloszló feladatok, és előre nem látható, nem beosztható félév. Úgy tűnt, hogy kevésbé a járvány és a keszthelyi tényezők kiszámíthatatlansága, és inkább az oktatók közötti kommunikáció és együttműködés hiánya volt a probléma.

A doktori képzésbe fektetett munkamennyiség nagyon változó (havi 40-150 óra között szór), és emiatt megnehezíti a tervezőirodai munka végzését. Ha egy irodai leadással összezsúrosítjuk egy sűrűbb egyetemi hónap, az mindkét területen nehézségeket okozhat. Sokat segítené, ha kalkulálhatóbb (és itt nem feltétlenül kevesebb, inkább kiegyensúlyozottabbra gondolok) lenne a doktoriskolához és tanszékhez kapcsolódó munkamennyiség. Pozitívum: nekem az irodai munkát jól kiegészíti és színesíti az egyetemi közösség, a doktori iskola programjai és az oktatás. Szívesen résztveszek a tanszéki munkában! Infrastrukturális háttér: a dla szoba sokat jelentene közösségi szempontból és körülmények szempontjából is.

Van egy fajta ellentmondás abban, hogy a Doktori Iskolába kvázi nagyon fiatal doktoranduszokat is felvesznek, szakmai értelemben kevés tapasztalattal, esetleg megépült épülettel. Valószínűleg hasznos lenne a jövőben egyre nagyobb hangsúlyt fektetni arra, hogy a doktorandusz és a témavezető közös témát, kutatást tudjon végezni, aminek viszont sok feltétele nem adott. Egyrészt a témavezetők sokszor nem végeznek kutatást. Van egy terület amivel kapcsolatban érintettek, de egy két tanszék, egy két oktatóján kívül nem lehet felsorolni kutató oktatókat. Ez azért probléma mert, így mag a hallgató is nehézségekbe ütközik, nincs meg az a kutató kultúrája a képzésnek. Mintha tanulnánk róla, hogyan kéne de csak a felszínt kapargatjuk.

- Nagyon élveztem a tematikus években a különböző érdekes előadásokat. Ezek online térben történő beemelése hasznos lehetne. (Remélhetőleg mihamarabb feloldják ezt a korlátozást, de addig is üde színfolt lenne.)

- Az online oktatáshoz szükséges előkészületi idő sokkal több, mint a jelenlétié.

Sokat segítené ha az ösztöndíj legalább inflációkövető lenne, és így kevésbé érezném azt, hogy a képzés a fizetett alkotómunkától veszi el az időt.

Részből egy korábbi kérdésnél már érintettem az alkotói munka összekapcsolásának lehetetlen helyzetét időbeosztás szempontjából. De ezt a helyzetet a témakörök szempontjából is lehetetlennek látom. Véleményem szerint, ez azoknak az embereknek megy csak hatékonyan, akik saját irodával, munkabeosztással vagy egy módfelett rugalmas munkaadóval rendelkeznek. Az „egy dolgot csinálunk” mint cél nagyon sokszor elhangzik, azonban ennek kivitelezése lehetetlennek látszik, segítség vagy tanács ilyen szempontból egyáltalán nem érkezik. Aki egy irodában kiviteli terveket rajzol, mellette nagyon nehezen tudja egy héten többször átállítani magát a kutatásra, oktatásra és még a tanszéki feladatok elvégzésére is. Ez az egy irányba mutató fontos lenne, akár olyan megfizetett projektekkal, amik kapcsolódnak az egyetemhez, vagy témavezetőhöz. A tanszéki terhelés valószínűleg az online világnak köszönhetően csökkent, ezelőtt mértékében szintén sok volt, nehezen összeegyeztethető az irodai léttel. A COVID miatt háttérbe szorult a jelenlét kérdése, de méltatlannak tartom a Doktori Iskolához, hogy sem a tanszékeken (tisztelet a kivételnek) sem kollektíven nincs hely a közös, vagy akár egyéni alkotásra, kutatásra. (Nem nagy dolgokra gondolok, csak egy asztal, szék és egy konnektor, internet, esetleg egy zárható szekrény, fiók...)

2020 mindenkint megviselt, aránytalan lenne az idei évből messzemenő következtetéseket levonni.

Teljes értékű és nagy felelősséggel járó munkát végezni a képzés és az oktatásban vállalt szerep mellett véleményem szerint nagyon nehéz, amit azért érzek problémának, mert a gyakorlati tapasztalatokat épp olyan fontosnak tartom egy oktatónál, mint az elméleti tudást.

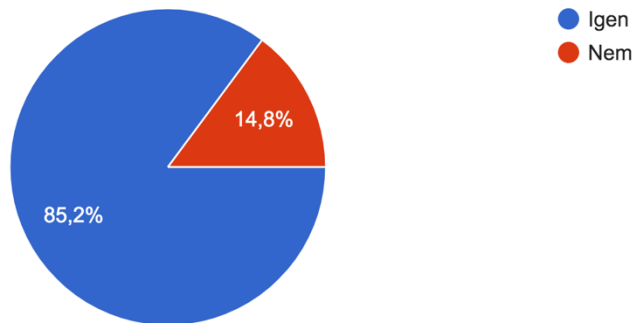
Úgy gondolom, hogy hatalmas szabadság, hogy szabadon választhatunk kutatási témát, ami egyfelől jó (nem változtatnám meg :), de mivel a témavezetőnek vagy az oktatók közül általában senkinek nem ez a konkrét kutatási területe, ezért nehéz eligazodni és elmélyülni adott témában.

A válaszok a képzési szakasz első két évét érintik. A követelmények teljesítéséhez jó alap a könyv, de szerintem szükség lenne egy checklistre doktoranduszonként, ahol a mesterek, vezetők, titkár az időközben (akár doktori iskolán kívül) született publikációkat megvizsgálná, hogy azok eleget tesznek a feltételeknek. Szükség lenne segítség abban, hogyha elkészül egy írás, hol és milyen formában kellene bemutatni. Például milyen könyvek és folyóiratok számítanak, mit érdemes online és mit nyomtatásban kiadni, melyek folyóiratba és melyek "blogra" illő tartalmak.

05. A DOKTORI ISKOLA, MINT KÖZÖSSÉG

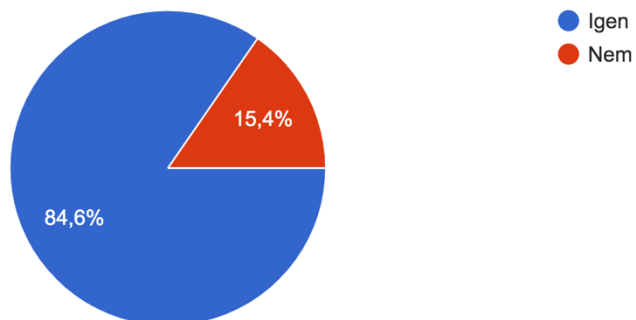
05.01 Nyugodtan kifejthetem a politikai, közélettel kapcsolatos nézeteimet, ha annak szükségességét érzem.

27 válasz

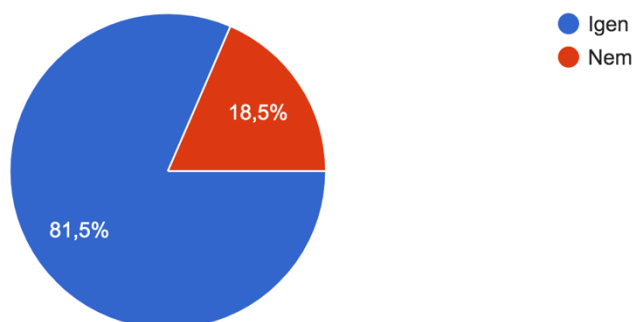
05.02 Nyugodtan kifejthetem vallási nézeteimet, ha annak szükségességét érzem.

26 válasz

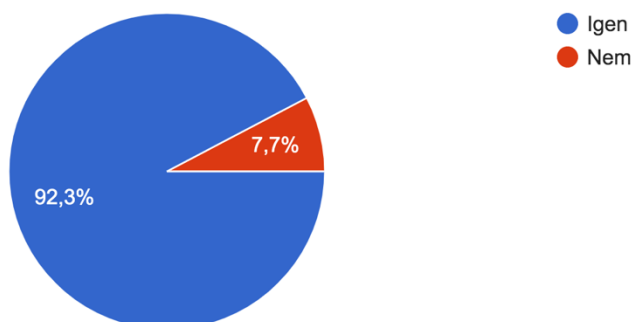
05.03 A közösség nyitott és előítélet-mentes az eltérő világnézeti véleményekkel kapcsolatban.

27 válasz

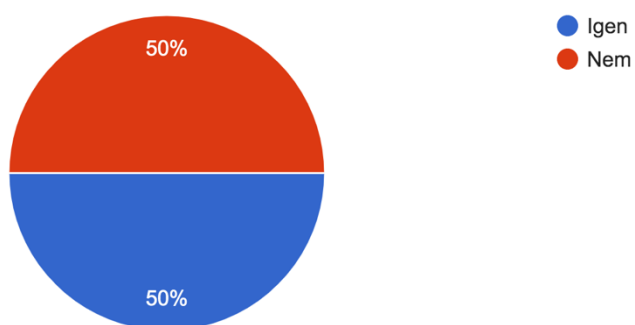
05.04 A közösség tagjai szolidárisak egymással, támogatják és segítik egymást ha annak szükségessége felmerül, az iskolában és azon kívül egyaránt.

26 válasz

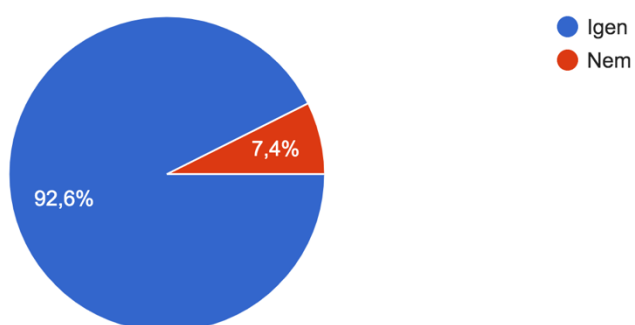
05.05 A doktori iskola oktatói, témavezetői rendszeresen találkoznak órán kívül is a hallgatókkal.

24 válasz

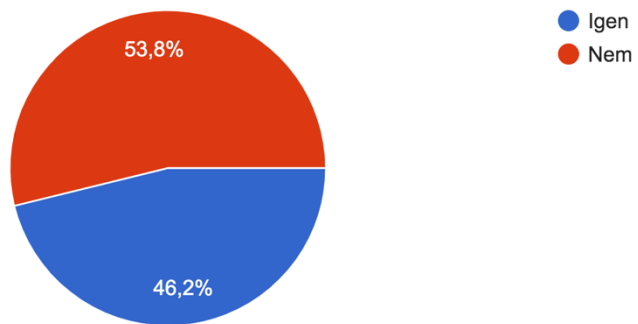
05.06 A doktori iskola tisztelettel viszonyul hallgatóihoz.

27 válasz

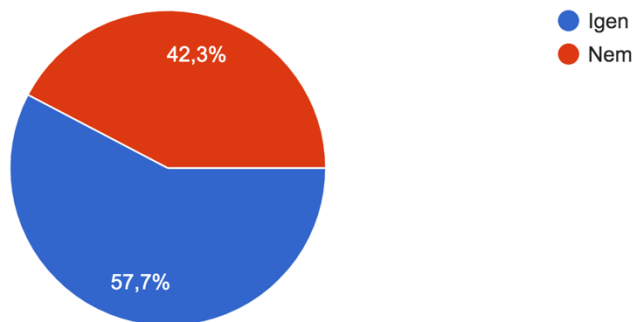
05.07 A hallgatók aktívan beleszólhatnak az őket érintő döntésekbe.

26 válasz

05.08 A felsőbbévesek és a rutinosabb hallgatók mentorálják a többieket.

26 válasz

05.09 Egyéni észrevételeim, javaslataim ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban

Általában meglepő, és nagyon pozitív csalódás, mennyire segítőkészek a konzulensek, és bármikor rendelkezésünkre álltak. Balázs tanár úr, Bun Zoltán, Somogyi Krisztina és a tanszéki oktatók készséggel és lelkesedéssel segítettek a munkánkat, bármikor fordulhattam hozzájuk segítségért - akár késő este is. A diáktársaimmal hasonlóan pozitív a tapasztalatom: mindig akadt valaki, aki időt és energiát szánt rám, ha kérdésem, vagy problémám merült fel.

A közösség alatt kit értünk? A Doktori Iskola hallgatói összetartóak, szolidárisak és nyitottak egymással kapcsolatban, a tanárokkal ilyen viszonyban nem (vagy nagyon ritkán) vagyunk.

Kevés a kapcsolat a doktoriskolán belül, főleg az informális kapcsolatok. A felsőbbéves hallgatókkal szinte soha nem találkozunk (ezért nincs mentorálás, nem a hajlandóság miatt) és kevés a kötetlen beszélgetés az oktatókkal, témavezetőkkel is- a táv oktatás itt is nagy negatívumként jelenik meg

A mindig aktuális első- és másodévesek közössége nagyon hamar kialakul és inspiráló közeget jelent, ami harmadévtől szinte teljesen megszűnik. A közösség fenntartására pedig lenne igény, talán a hiányt pótolhatja majd a készülő DLA terem.

-Az 1-2. és a 3-4. évesek között kevés a kapcsolódási pont. Nyilván a vírushelyzet miatt elmaradt kirándulások hiánya is okozhatja.

- Az oktatói-hallgatói-témavezetői találkozók nem jellemzőek. A vírushelyzeten túl, a tornyosuló feladatok is közrejátszanak ebben.

Jó lenne több közösségi program.

A közösség volt az egyik ok, ami miatt ebbe a Doktori Iskolába jelentkeztem. Ezzel azóta is nagyon elégedett vagyok, jó érzés ilyen nyitott, kedves emberekkel együtt tanulni és leküzdeni a nehézségeket. Az oktatók és témavezetőkkel meglévő kapcsolat tovább erősíthető lenne, melyre szintén a COVID miatt elmaradó kirándulások nyújtanának megfelelő terepet. De a megtartott kisebb kirándulások is sokat adtak a kapcsolatok alakulása szempontjából. Remélhetőleg ezek száma tovább növelhető lesz a jövőben.

Fontosnak és hasznosnak tartom az összes kirándulást, amin részt vettem, főként a közösség építése miatt. A jövőben tovább erősíteném ezeket a programokat.

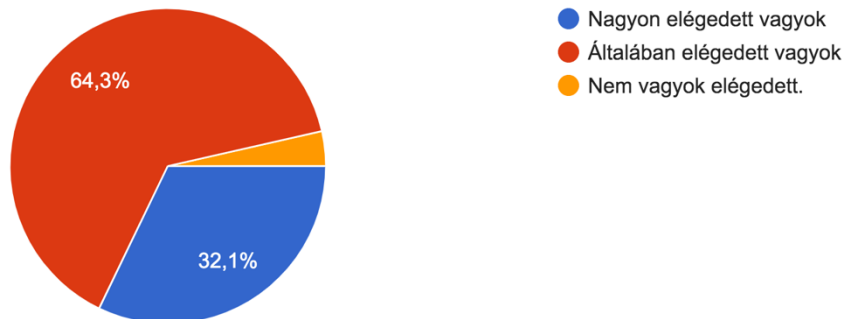
Összességében minden válasz pozitív, mert őszintén inkább pozitívnak gondolom, azonban azt is hozzá kell tenni, hogy a doktoranduszok helye az egyetemi "hierarchiában" egyértelműen tisztázatlan. Bár mind diplomás építészek vagyunk, sokszor abszolút hallgatóként vagyunk kezelve, miközben a tanszéki pozícióinkat és felelősségeink sokszor a főállású kollégákkal egyezik. Az embernek néha az a benyomása, hogy adott esetben egy külsős oktatót sokkal inkább tekint "felőttnek" a rendszer. Nem egymás között, ezt hangsúlyozom, azt gondolom, hogy a DLA iskola tagjait alapvetően kölcsönös tisztelet és egyenrangú kommunikáció jellemzi - én legalábbis mindig ezt éreztem.

Többször fordult elő, hogy a tanév közben rengeteget alakult az év végi produktum jellege, ez rengeteg felesleges időráfordítást emésztett el. Míg a napi rutinok, kutatási témák területén nagyon jó a demokratikus felállás, a nagyobb projekteken (pl. Nyíregyháza) lehetne kicsit erősebben és világosabban körvonalazni a kezdeti víziót, mert részben nincs a hallgató minden információ birtokában, részben még nem rendelkezik a mesterekre jellemző lényeglátással.

06. ADMINISZTRÁCIÓRA VONATKOZÓ KÉRDÉSEK

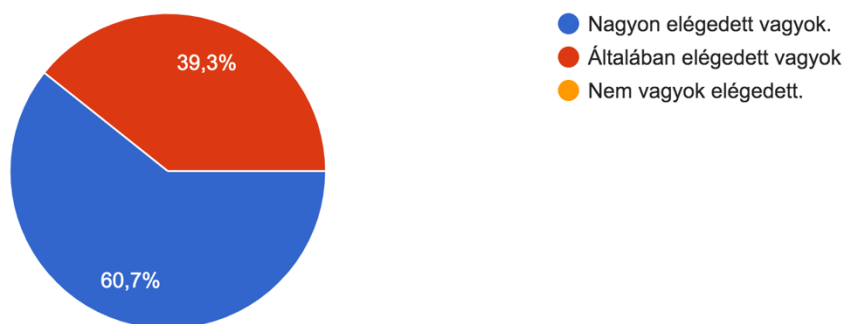
06.01 Mennyire tartod megfelelőnek a doktori képzés adminisztrációját?

28 válasz

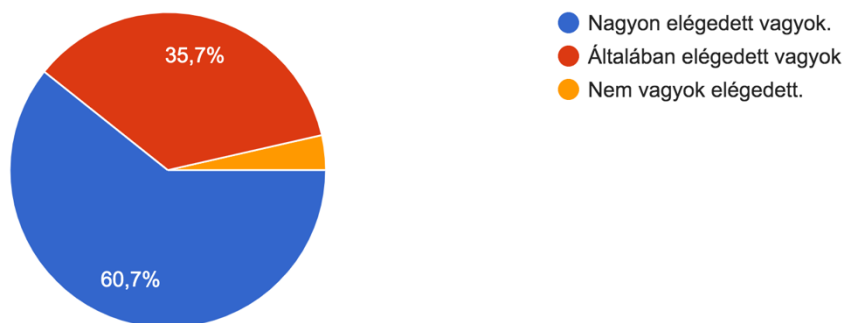
06.02 Az adminisztrációt végző munkatársak segítőkészségével és elérhetőségével

28 válasz

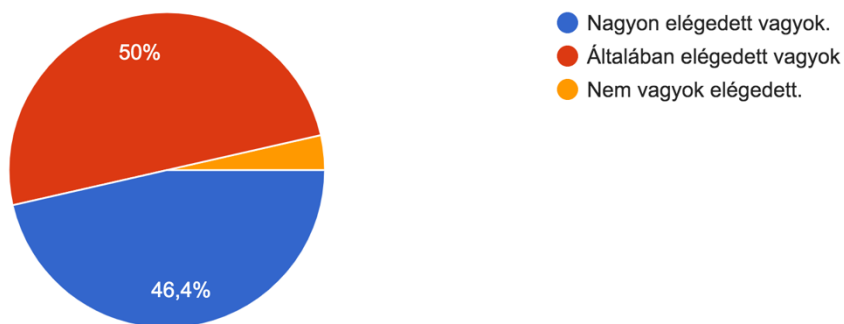
06.03 Az adminisztrációt végző munkatársak gyorsaságával

28 válasz

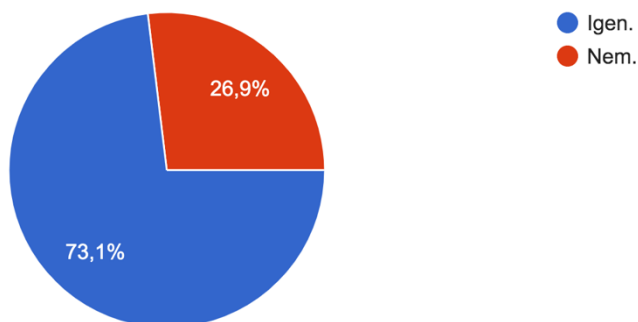
06.04 Az adminisztrációt végző munkatársak precizitásával

28 válasz

06.05 Tanulmányi ügyekben és egyéb, pl. pályázati lehetőségekről időben értesítést kapok.

26 válasz

06.06 Egyéni észrevételeim, javaslataim ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban

Nagyon kevés adminisztrációval találkoztam eddig, ezért nem annyira érzem érdemnek a válaszaimat.

A pályázati lehetőségekre sokszor elég kevés idő marad (talán a kiírás is keveset hagy), ezért a legtöbb esetben nem tudok élni velük.

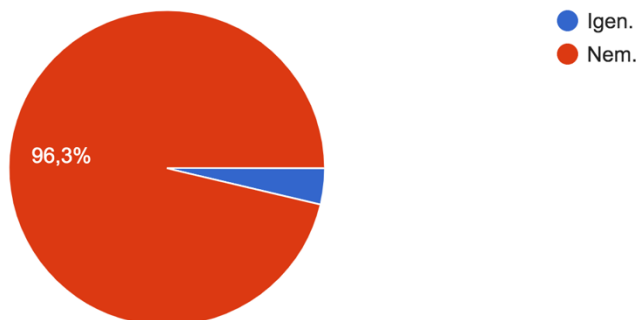
A pályázatokkal kapcsolatban sokkal több információra lenne szükség, nem csak az időpont és a kiírás fontos. Jó lenne akár jó példákról tudni, akik elnyertek valamilyen ösztöndíjat, mivel pályáztak, mennyi munkával járt, megtérült-e, stb.

Nem tudom kinek a kezében összpontosulnak a feladatok. Pályázatokról és publikációs lehetőségekről Misi és Levente szokott e-maileket küldeni. Ki az adminisztrátor, aki rutinos és mindent tud?

07. A DOKTORANDUSZ ÖNKORMÁNYZATTAL KAPCSOLATOS TAPASZTALATOK

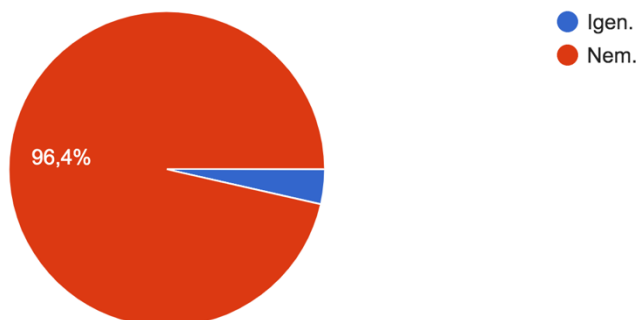
07.01 Ismered a DÖK működését, megválasztott vezetőit, van tapasztalatod munkájukról?

27 válasz

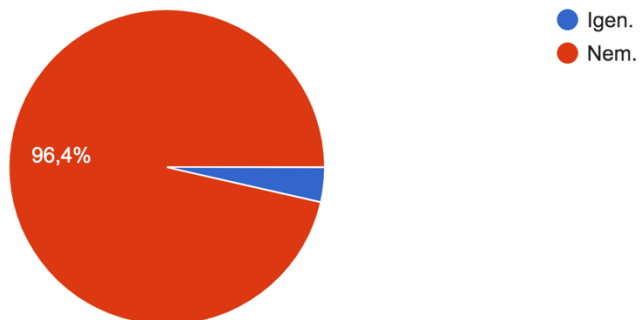
07.02 Van információd a DÖK rendezvényeiről?

28 válasz

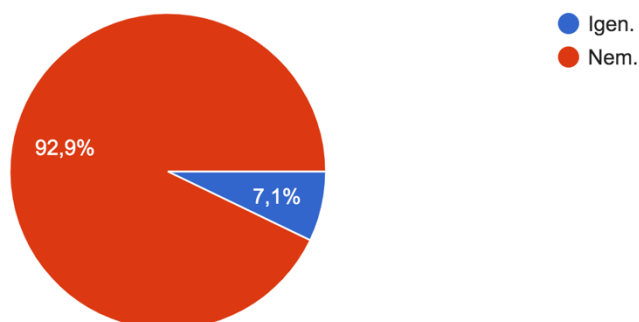
07.03 Részt vettél ilyen rendezvényeken?

28 válasz

07.04 Kértél és kaptál valamilyen segítséget, információt az elmúlt egy évben a DÖK-től doktoranduszi tevékenységedhez?

28 válasz

07.05 Egyéni észrevételeim, javaslataim ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban

DÖK szinte teljesen láthatatlan a doktori képzésben. Ezt jól példázza, hogy a tisztújításnál egyik hallgatótársunktól kaptunk információt arról, hogy egyáltalán szavaznunk kellene.

Tudtommal a DÖK-nek lehet problémaközvetítő, támogató és lehetőségközvetítő szerepe. Nem teljesen értem a DÖK problémaközvetítő szerepét doktoriskolánkban. Ha hallgatóként problémáink vannak én úgy gondolom, hogy inkább az lenne a cél, hogy a vezetéssel/oktatókkal partneri szinten tudjunk kommunikálni és megoldani ezeket. (Az egy másik kérdés, hogy ezt lehet fejleszteni például gyakoribb párbeszéddel, visszajelzésekkel mindkét fél részéről.) Más jellegű funkcióját még nem érzékelttem nálunk, de lehet, hogy az én figyelmemet kerülte el. A phd képzésen résztvevőkkel közös programok szervezése, nyitott előadások, pályázati lehetőségek...stb hasznos lehetne. Én ezzel még nem nagyon találkoztam.

Azon kívül, hogy néha szólnak szavazzunk, nem sok kontakt van a DÖK-vel. Emellett értelmét sem látom foglalkozni vele, hiszen például a DÖK-nél "erősebb" tanszékek sem tudnak megfelelően érdeket érvényesíteni, aktuális irányelveknek vannak alárendelve, jelenleg pedig a lehetőségeiket csökkentik jelentősen. A DÖK ilyen értelemben egy még gyengébb halmaz. Szélmalomharc?

Az alapján, hogy milyen látványosan működik, lehet hogy jövőre pályázok a pozícióra.

08.01 Összességében mennyire tartod színvonalasnak a doktori iskola működését?

Színvonalasnak tartom, de úgy vélem, hogy sokkal több támpontra lenne szükség a képzésben. A tanulmányokhoz sokkal több tudományos hivatkozást kellene ajánlaniuk a konzulenseknek és kevesebb sablonszöveget mondani (túl tág/túl szűk, mi az építészeti relevancia?, stb.). A jelenlévő doktoranduszok művészeti/alkotó beállítottságának megfelelően lehetnének rávezetve a kutatási témákra (a fél évig tartó absztrakt javítása/pofozgatása és a kutatási végeredmény meghatározása nem segít a témára hangolódni). A munkafolyamat elején támogatni kellene az inspirálódást, sodródást, elvontabb elméletek tanulmányozását, stb., majd később keretekbe foglalni (nem először falakat építeni a téma köré) - izgalmasabb témák és szabadabb meglátások születnének, bár a végeredmény szempontjából lehet, hogy egy ilyen munkamenet kockázatosabb. Szükség lenne olyan alkalmakra is, ahol ténylegesen a kutatás/írás tudományával foglalkozunk és gyakorlati dolgok hangzanak el a tudományos világgal kapcsolatban (kezdvé onnan, hogy milyen egy jó absztrakt, mi az a recenzio, hogyan kell kutatási tervet összeállítani, milyen fajta kutatási módszerek léteznek és azokat milyen esetekben érdemes alkalmazni, hogyan érdemes interjút készíteni, hogyan kell kérdőívet készíteni, hogyan kell "kutatósan" olvasni, hogyan kezdünk neki az írásnak, mi a jó arány egy tanulmánynál az egyes részek között és még ezer ilyen mindenki felmerülő praktikus kérdés).

Kiváló. Szerintem érdemes lenne kipróbálni a nyugati típusú piramis rendszerű doktori modellt is: habilitációra készülő mester átfogóan egy nagyobb szelettel foglalkozik, míg azok részfejezeteit doktoranduszok dolgozzák ki, a doktoranduszok esettanulmányait pedig hallgatók dolgozzák fel TDK formájában. Szerintem ez a modell jobban erősítené a kutatások mélységét és az utánpótlást is, mint a jelenlegi törekvések. Szerintem ezek a "nagyobb szeletek" már készen is vannak a karon megszorodó egyre felismerhetőbb karakterű műhelyek képében. "jelige: hogyan lehet egy lóról két bőrt lehúzni"

Nagyon színvonalasnak tartom.

Alapvetően azt szeretném, ha magasabb színvonalon tudna működni mind hallgatói, mind oktatói részről. Ehhez véleményem szerint kevesebb követelmény (vagy cél) precízebb meghatározására lenne szükség (a felvételi eljárás lebonyolítását is ide értve).

Az építőművészeti doktori iskola egyedülálló képzési forma révén nehezen összehasonlítható más doktori képzésekkel. Önmaga tekintetében kiemelkedően színvonalas, sokszínű.

Nem kifejezetten. Elvárás nagy, segítség kevés.

Pont annyira tartom színvonalasnak, amennyire arra a jelentkezéskor számítottam.

Nagyon jók a szerda délutáni előadások, a mozgó tantárgyak is mind érdekesek és a közös tervezést is élveztem. Az egyéni kutatás keretének meghatározása viszont nagyon nehéz feladat. A kutatás jelleg miatti bizonytalanságot, organikus fejlődést és a dilemmákat nehéz a féléves prezentációkon bemutatni, mert az inkább a "nem haladtam semmit" érzését kelti.

Változó a színvonal a program és a téma függvényében. Alapvetően nagyon örülök, hogy a doktori iskola és a közösség tagja lehetek, és szívesen dolgozom együtt annak tagjaival. A munka hatékonysága és módszerei szerintem finomításra szorulnak. Örölnék, ha a külföldi hallgatókkal többet tudnánk közösen dolgozni.

közepes

átlagos

Színvonalas, előremutató képzés és oktatók

Összességében több lehetőséget látok ebben a képzésben, mint amennyi valójában megvalósul. Így azt gondolom, a színvonal tovább emelhető lenne, a hallgatókban nagy nyitottság és lelkesedés van.

Hazai szinten színvonalasnak tartom, nemzetközi szinten van hova fejlődniük.

Az elvárásaimnak megfelelően színvonalas és előremutató.

Összességében színvonalasnak és mindenképpen érdekesnek tartom, és sokat fejlődtem a jelentkezés óta. Ennek ellenére érezhető az ÉDI konfliktusa önmagával a kutatói-tudományos és az alkotói-művészi pólusok között.

Színvonalasnak tartom, de főként a témavezetők és az oktatók személye miatt.

Szerintem számos kérdésben lehetne fejleszteni a doktori iskolát. Legfőbbképpen a közös alkotási, kutatási tevékenységeket, amikhez szerintem az informális kapcsolatok, kötetlenebb beszélgetések feltétlen szükségesek lennének. Kutatási láb a hasonló doktori iskolákhoz viszonyítva szerintem erősebb, de az alkotásra kevesebb lehetőség van és a leterheltség miatt az egyéni alkotói munkától is sok energiát von el a képzés.

A kutatómódszertan tárgyat tudnám kiemelni magas színvonalá miatt, ahol az egyéni kutatás nyitott, a konzulensek

segítőkések és érdemi segítséget nyújtanak, a tárgynak hosszútávú hasznát látom.

Kitűnő szakmai alapokon álló intézmény, melynek működésén még csiszolni kell.

Színvonalasnak tartom, a közösség összetartását kellene erősíteni szerintem. Jó lenne, ha a temavezetők intenzíven részt vennének a doktori napokon, az nem csak a doktoranduszok napja lenne, hanem közös műhelynap. Jó lenne ha beleférne mindenki életébe, hogy azt a napot erre tartja fenn. A közös nap együtt gondolkodásra, sok beszélgetésre adna lehetőséget. A rendszeres találkozás erősítené a közösséget és a munka ütemes haladását.

1-től 5-ig: 3.

A doktori iskola működése alapvetően szerintem színvonalas, a hazai körülmények között a lehető legszínvonalasabb. Azonban azt is gondolom, hogy ez egy doktori iskola esetében nem lehet elég. Hiányolom az aktív külföldi kapcsolatokat, a nemzetközi együttműködéseket, aggasztónak találok konferencia szervezés és részvétel teljes hiányát. Az egyes tanszékeken persze történik ez-az, ami néha eléri a DLA iskola ingerküszöbét is, de ez nagyon kevés egy ilyen potenciállal rendelkező közösség esetében. Ezen biztosan változtatni kellene.

08.02 A doktori iskola mennyire épít korszerű és friss művészeti/tudományos eredményekre a képzés során?

Megfelelő mértékben.

Friss, mára vonatkozó releváns kérdésekkel foglalkozunk, amikhez a hasonló témájú, korszerű kutatások eredményeit sokszor felhasználjuk.

Az oktatók felkészültségével kapcsolatban nincs kétségem, mindig releváns információkat kapunk tőlük, de a kortárs nemzetközi és itthoni tendenciákról, mind az építészetben, és főleg a művészetben kevés szó esik. Hiányolom a kötetlen beszélgetéseket akár egy témával vagy egy alkotással kapcsolatban - egy vita vagy beszélgetés során néha többet tanulhatunk, mint az előadások során.

Egyéni kutatás függő

A doktori iskola témaválasztásai mind aktuálisak és reagálnak a jelenkori problémákra. Az egyes személyes témák tekintetében ez vegyes lehet, de ez nem kisebbíti az érdemüket.

Művészeti, alkotási eredmények tekintetében úgy érzem, általános /örökérvényű eredményekre alapoz, tudományos tekintetben a témák színességéhez mérten maximálisan igyekszik naprakész eredményeket felmutatni, ám ez nagy kihívás oktatói oldalról.

Nemzetközi tervpályázatokon közösen (tárgy keretében, szervezeten) nem indulunk. A tudományos eredményekre saját ismeret alapján lehet a kutatómódszertan tárgy keretében építeni.

Egy-egy hallgatói felvetésben igen, de szerintem jellemzően nem.

Tantárgy és oktatótól függő kérdés, de sok esetben kurrens eredményekre épít.

A hazai eredményeket tekintve szerintem megfelelően épít ezekre. Nemzetközi viszonylatban talán érdekes lenne bekapcsolódni külföldi egyetemek kutatásaiba, belemenni az ottani graduális képzésekbe; közelebb menni nemzetközi, külföldi problémákhoz, aktuális témákhoz.

Művészeti eredményekre épít, tudományos kapcsolatait kiterjeszthetné (ld. korábban amit írtam).

Szerintem ez temavezetőtől, tanszéktől, habitustól függ, ezáltal nem értékelhető a doktori iskola egésze.

Átlagos

A meghívott előadóktól sok érdekes és friss dolgot hallgattunk. Szerencsés esetben ezek kapcsolódnak egy-egy kutatási témához. Viszont az egyéni munkákhoz hasznosítható friss szakirodalomhoz jó lenne több segítséget kapni. Ez a kutatómódszertan tantárgy keretében el is hangzott konkrét célként. Úgy gondolom hogy főként rajtunk hallgatókon múlik, hogy mennyire tartjuk.

Úgy látom kimondottan arra épít, figyeli az aktuális folyamatokat, de nem feledkezik meg a fontos alap értékekről, a korábbi eredményeket is szem előtt tartja.

Nem érzem, hogy építene a korszerű eredményekre, részben foglalkozik aktualitásokkal, de csak óvatosan és kívülállóként.

magas

Nem igazán.

Intenzívebb külföldi kapcsolatokkal és együttműködésekkel korszerűbbnek érzém.

Nem annyira, mint kellene, aminek a kulcsát az előző ponthoz hasonlóan a túl zárt és túl magának való karakterben látom. Az a néhány egyéni kezdeményezés, ami néha van kevés. Átfogó és hosszútávú nemzetközi stratégia kell, hogy tényleg be tudjunk kapcsolódni a korszerű és friss művészeti/tudományos eredmények világába, mert most csak (legjobb esetben is) minimum tíz évvel korábbi trendek után futunk, ahogy épp tudunk.

8/10

Nagyon. Jó lenne az évkönyvet online is megjelentetni, nagyon szűk körhöz jut el és ez elszomorító.

08.03 A doktori iskola mennyire funkcionál élő kutatóműhelyként?

Közös gondolkodás jellemzi, de kicsit megnehezíti az egymás közti kommunikációt a magas létszám-legalábbis számomra. Azonban a kisebb csoportokra osztott munkák / megbeszélések már valóban élő kutatóműhelyek.

A kutatási munka egyénileg zajlik, a konzultációk is ilyen jellegűek - kutatóműhely sem a fizikai sem az online térben nem valósul meg. Nagyon hasznos egymás munkáját látni, de véleményezni és közösen megbeszélni már nincs elég idő. Örülnék, ha a művészeti munka és a szakmai fejlődés is részévé válhatna majd a kutatásnak, akár az eredmények prezentációja során, akár azok gyakorlati hasznának feltérképezésével.

A jelenlegi járványhelyzetben nehézkesen, mert az kutatómunka fontos része a könyvtári munka, helyszínbemérés, személyes interjú, konzultáció - ezekre nincs lehetőség. Mindenki az online felületre hagyatkozhat csak.

Ez bizonyára függ a kutatási terület természetétől. Ami a kutatásoknál a szabad választás okán előny, a színes téma repertoár megnehezíti egymás munkájának segítségét, releváns mentorálást egyes területeken.

Saját műterem hiányában egyelőre nem alkalmas ilyesmire.

Erre a kérdésre nem tudok válaszolni.

Sajnos nem eléggé. A doktoranduszok közötti csapatmunkát, az órai aktivitási lehetőséget növelni kellene (a DI előadásai, meghívott előadói szuper témákat feszegetnek, de általában túl hosszúak (1-1.5-2 óra) és nincs idő a megvitatásukra, új perspektívák kibontakozására. Elég lenne a 20-30 perces előadás, amire mindenki előre készül hozzászólással, érdemi információval, gondolattal, kérdéssel. Sokkal izgalmasabb viták alakulhatnának ki.

A járvány miatt nincs rálátásom a normális működés mechanizmusára.

A doktoranduszok között kialakuló spontán kapcsolatok, beszélgetések mindenképpen élővé teszik a doktori iskolát és könnyen kialakul egy jó közösség. A "kutatóműhely" jelleg talán nem annyira találó, pedig visszatérő igény a doktoranduszok részéről, hogy az egyéni egyéves kutatások ne legyenek csak egyéni, hanem tudjanak beépülni egy nagyobb projektbe, akár a tanszéken, akár a doktoranduszok között. Az, hogy esetleg egy nagyobb kutatómunkának vagyunk a része, talán segítene átjutni az időnkénti holtpontra és több kapcsolódó szakmai vitát eredményezne.

A potenciált látom benne, vírushelyzet miatt nehéz ezt most megítélni. Sokat segítene a jelenléti oktatás ebben.

Minimálisan. Tapasztalatom szerint közös együttműködő munka nem nagyon folyik, a doktoranduszok egymástól függetlenül dolgoznak ezen-azon. Közösség, és szakma szempontjából van egy fajta összetartás, de amúgy párhuzamosan, és inkább függetlenül futó kutatások zajlanak, erőforrások megoszlása, átfedések a témák között maximum a prezentációk keretein belül történik. Műhelyként nem tudnék rá hivatkozni.

Átlagos

A sok egyetemi feladat (+ tervezői munka logisztikája) mellett nehéz a csoporttársak kutatásával is aktívan foglalkozni. Ezt persze saját hiányosságomnak is tartom, de szerintem nem tudunk sokat egymás munkájáról.

Teljesen.

Szerintem nagyon jó, hogy a képzésben résztvevők betagozódnak a tanszéki kutatásokba, és oktatási munkába, számomra ez jelenti azt, hogy nem csak magamnak kutatok.

A temavezető és doktorandusz kapcsolatát elég változóknak látom, szorosabb és lazább kapcsolatok vannak. Ezt erősíteni kellene szerintem, a jó példákat terjeszteni. Az intenzívebb találkozás, közös műhelynap ezt is erősíthetné.

Semennyire. A kutatások széttagoltak, az évkönyv tematikák sem rendezik ezt, ami alapvetően nem gondolom, hogy rossz. Inkább csak kettős így. Úgy teszünk, mintha össze lehetne rántani ezeket a kutatásokat egy címszó alá, miközben mindenki azt csinálhat, amit szeretne. Eredményesebb lenne szerintem, ha ez elbillenne az egyik irányba, és vagy a disszertációs szakasz megalapozásaként mindenki az egyéni kutatásával foglalkozhatna valóban (mivel nekünk már nincs 10 évünk megírni a disszertációt) vagy tudatosabban tényleg a tematikával kellene foglalkozni, ami a hívószóhoz szervezett előadásokat is hozhatna magával, mint megalapozás, és segíthetné a kutatások egymáshoz közeledését, egyfajta műhely kialakulását.

közepes

Sajnos egyelőre nem tud élő műhelyként funkcionálni, nagyon nagy szükség lenne a hasonló munkát végző műhelyekkel való kapcsolatépítésre, és annak folyamatos fenntartására, valamint az elért eredmények ismertetésére (a karon belül is!), jelenleg nagyon zártnak és zárkózottnak látom a doktori iskolát.

Szinte semennyire.

Az képzés első két évében nekem pozitív tapasztalataim voltak.

Amennyire egymás között személyesen azzá tesszük - a covid miatti elszigeteltségben éppen semennyire...

6/10

Kettős. A kutatás területén, minél jobban elmélyül valaki a témájában, annál kevésbé vesz részt a közösségben, a pályázatoknál, projekteknél annál inkább. Lehetne a kis szöveg is valahogy közös publikáció. Az eseményekhez kapcsolódó beszélgetések az iskola legerősebb pillére.